

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 3/1996 - 44 pàgines
Sessió Ordinària del dia 21 de març de 1996

El dia 21 de març de 1996, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i d'acord amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 8/1996 i que ha estat modificat durant la sessió restant com segueix:

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades de la remodelació de l'edifici anomenat casa Bauró per a la futura biblioteca nacional i pels honoraris de redacció i projecte de la mateixa obra.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses generades per l'assistència lletrada dels detinguts no previstes en el pressupost de 1995.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades de la celebració de les eleccions comunals.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de l'adopció i les altres formes de protecció del menor desemparat.

5- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat al Projecte de llei de modificació dels estatuts de l'Institut d'Estudis Andorrans i presa en consideració del text articulat alternatiu.

6- Examen i aprovació, si escau, de les esmenes a la totalitat al Projecte de llei del joc del bingo.

7- Resposta oral del govern a les preguntes formulades:

- Pels consellers generals, Srs. Vicenç Mateu i Vicenç Alay Ferrer, per escrit de data 23 de gener de 1996.

- Pels consellers generals, Srs. Vicenç Mateu i Vicenç Alay Ferrer, per escrit de data 23 de gener de 1996.

- Pel conseller general, Sr. Gilbert Saboya Sunyé, per escrit de data 25 de gener de 1996.

- Pel conseller general, Sr. Jaume Bartumeu Casany, per escrit de data 13 de febrer de 1996.

- Pel conseller general, Sr. Jaume Bartumeu Casany, per escrit de data 13 de febrer de 1996.

- Pels consellers generals, Srs. Vicenç Mateu i Vicenç Alay Ferrer, per escrit de data 19 de febrer de 1996.

- Pel conseller general, Sr. Jaume Bartumeu Casany, per escrit de data 28 de febrer de 1996.

- Pel conseller general, Sr. Joan Travesset Grau, per escrit de data 6 de març de 1996.

- Pels consellers generals, Srs. Vicenç Mateu i Vicenç Alay Ferrer, per escrit de data 18 de març de 1996.

- Pel conseller general, Sr. Ladislau Baró Solà, per escrit de data 18 de març de 1996.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M.I. Srs. Josep Dallerès Codina i Miquel Aleix Areny, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

-M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer

-M.I. Sr. Miquel Aleix Areny

-M.I. Sr. Josep Areny Fité

-M.I. Sr. Modest Baró Moles

-M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà

-M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany

-M.I. Sr. Antoni Calvó Casal

- M.I. Sr. Miquel Casal Casal
- M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert
- M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet
- M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos
- M.I. Sr. Josep Dallerès Codina
- M.I. Sr. Enric Dolsa Font
- M.I. Sr. Simó Duró Coma
- M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
- M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell
- M.I. Sr. Antoni Martí Petit
- M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
- M.I. Sr. Pere Moles Aristot
- M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron
- M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons
- M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté
- M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
- M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé
- M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona
- M.I. Sr. Jordi Torres Alís
- M.I. Sr. Joan Travesset Grau

El M.I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca que és fora del país.

Hi és també present el M.I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M.I. Srs. Manuel Mas Ribó, Ministre de Relacions Exteriors; Joan Tomàs Roca, Ministre d'Economia; Susagna Arasanz Serra, Ministra de Finances; Lluís Montanya Tarrés, Ministre d'Ordenament Territorial; Josep M. Goicoechea Utrillo, Ministre de Sanitat; Pere Canturri Montanya, Ministre d'Afers Socials i Cultura; Carme Sala Sansa, Ministra d'Educació, Joventut i Esports i Enric Pujal Areny, Ministre de Medi Ambient i Turisme.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General del Consell General.

(La Sra. Maria Rosa Ferrer, Secretària de la Sindicatura, procedeix a donar lectura de l'ordre del dia)

(Són les 16h15)

El M.I. Sr. Síndic General:

S'han presentat per procediment d'urgència dues preguntes al govern que han estat examinades i acceptades per la Sindicatura i que s'afegiran al setè punt de l'ordre del dia.

(Es procedeix a distribuir una còpia de les preguntes a tots els membres de la cambra)

Proposo de procedir conjuntament al debat i aprovació, si escau, dels tres primers punts de l'ordre del dia i que són els següents:

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades de la remodelació de l'edifici anomenat Casa Bauró per la futura biblioteca nacional i pels honoraris de redacció i projecte de la mateixa obra.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses generades per l'assistència lletrada dels detinguts no previstes en el pressupost de 1995.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades de la celebració de les eleccions comunals.

Els tres textos han estat publicats al Butlletí del Consell General núm. 46/1995.

Hi ha alguna oposició perquè es procedeixi així? No?...

Doncs, procedim conjuntament pels tres punts.

No s'ha presentat cap esmena a cap dels tres textos.

Passo la paraula a:

Govern? No?...

Agrupament Canillo-Massana? No?...

Coalició Nacional Andorrana? No?...

Nova Democràcia? No?...

Grup Lliberal? No?...

Agrupament Nacional Democràtic? No?...

Consellers no adscrits? No?...

Doncs, proposo l'acceptació dels tres textos per assentiment de la cambra.

Resten aprovats.

Passem al quart punt de l'ordre del dia:

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de l'adopció i les altres formes de protecció del menor desemparat.

El projecte de llei va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 34/1995.

Recordaré que la llei en el moment de ser admesa a tràmit per Sindicatura ho va ser com a llei qualificada vist el tema que tracta. Cal, doncs, introduir el terme "qualificada" en la llei, de manera que el títol de la llei queda com segueix: "... llei qualificada de l'adopció i les altres formes de protecció del menor desemparat."

L'informe elaborat per la Comissió Legislativa d'Interior va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 49/1995.

Passo la paraula al Sr. Modest Baró, ponent nomenat per la comissió, perquè presenti l'informe al Consell General.

Sr. Modest Baró, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Com a ponent nomenat per la Comissió Legislativa d'Interior, el dia 3 de novembre de 1995, per al Projecte de llei de l'adopció i les altres formes de protecció del menor desemparat, publicat al Butlletí Oficial del Consell General núm. 34/1995, voldria, abans de començar a fer referència a les esmenes, agrair a la companya i companys de la comissió l'esperit de diàleg i d'entesa que en tot moment va regnar en el si de la comissió durant la seva discussió.

Conforme al que consta a l'informe de la ponència, es van presentar un total de 49 esmenes, de les quals: 36 del Grup Lliberal; 4 de l'Agrupament Canillo-Massana i 9 del Sr. Vicenç Alay.

Aquestes esmenes es van analitzar i debatre a la Comissió Legislativa d'Interior durant els dies 6 i 11 de desembre de l'any 1995. Es van aprovar un total de 25 esmenes, amb el desgloss següent: 14 esmenes aprovades per unanimitat; 1 esmena aprovada per majoria; 9 esmenes transaccionades i aprovades per unanimitat, i 1 esmena transaccionada i aprovada per majoria; les restants 24 esmenes es van retirar.

Al constatar la Comissió Legislativa d'Interior que en el projecte de llei no hi figurava la disposició final, per unanimitat s'acordà introduir-hi una disposició final amb el text següent: "Aquesta llei entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra."

També, per unanimitat, s'acordà canviar de lloc l'article 1, i posar-lo després del capítol primer i, com es lògic, abans de l'article 2, amb la finalitat que el projecte quedés més ben articulat.

El text que resulta de l'aplicació d'aquests acords i de les esmenes és el que sotmetem a l'aprovació d'aquesta cambra, avui.

És tot, Sr. Síndic.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

No s'ha presentat cap reserva d'esmena ni cap vot particular al text.

Govern, vol intervenir? No?...

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Modest Baró.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Ens felicitem que avui tot el consell pugui aprovar una llei d'especial importància per a aquells ciutadans que seran el futur del nostre país. La protecció de l'infant és i ha de seguir sent una de les preocupacions dels estats civilitzats.

La Llei d'adopció i de les altres formes de protecció de l'infant desamparat serà l'estri que permeti l'aplicació de les idees de protecció de l'infant que el nostre estat desitja i ha demostrat voler portar a la pràctica signant els corresponents convenis internacionals. Anem pel bon camí amb el desenvolupament dels diferents aspectes del títol II de la Constitució.

L'Agrupament Canillo-Massana està convençut que la llei que discutim serà prou àgil per resoldre els conflictes, tot respectant la idea d'evitar al màxim la separació familiar, i suficient per garantir els drets dels infants.

Les modificacions que s'ha aportat al text original, via esmenes, no fan més que aclarir les possibles mancances que podia presentar i, al mateix temps, potenciar encara més que les decisions respecte del futur de l'infant afectat no es prenguin sense saber-ne la seva opinió.

Els consellers de l'Agrupament Canillo-Massana votarem a favor del projecte de llei proposat.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Simó Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Vista la importància i necessitat de moblar l'edifici legal de l'estat, en la seva fase de redacció d'esmenes, el projecte fou estudiat i analitzat conjuntament entre varis grups. Després en un ambient de rigor i harmonia es compongué aquest projecte de llei qualificada que ara examinem i que per assentiment del Consell General esdevindrà una llei que precisarà i ordenarà camps primordials, com l'adopció, la preadopció, amb una especial vigilància per a l'educació, la tutela.

Coalició Nacional Andorrana té el plaer d'anunciar el seu vot a favor del Projecte de llei d'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat i el goig d'haver col·laborat a millorar la condició dels abandonats.

He dit, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sra. Rosa Ferrer.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies, Sr. Síndic.

El proppassat 21 de novembre, aquesta cambra aprovava la ratificació de la Convenció relativa als drets de l'infant, adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 20 de novembre de 1989.

Avui, amb l'aprovació d'aquesta llei, es va omplint de contingut aquella convenció i es cobreix una mica més el buit legal que existeix en relació amb la protecció dels drets dels infants i, per tant, volem posar de manifest que ens omple de satisfacció aprovar la Llei d'adopció i les altres formes de protecció al menor desemparat.

En la sessió del Consell General del 21 de novembre, ja vam manifestar que Andorra sempre s'ha caracteritzat per la salvaguarda, protecció i defensa dels infants, i per tant no repetirem aquí allò que ja vam dir en el seu dia. Però allò que volem reiterar davant d'aquesta cambra és la denúncia de la llacuna legal que té Andorra en relació amb la jurisdicció de menors.

Avui en dia, encara no s'ha treballat ni des del consell ni des del govern a materialitzar una llei que reguli la jurisdicció de menors, i dèiem en aquell moment que aquesta és una assignatura pendent que tenim.

Avui en dia, un nen de quatre o cinc anys pot ésser cridat a declarar davant el Servei de Policia, davant un batlle i fins i tot comparèixer per davant d'un tribunal

com a inculpat, pel simple fet d'haver llançat un pedra i trencat un vidre, o donar un cop amb una pilota contra un cotxe. Quan, senyors, hi ha d'altres vies per indemnitzar un perjudicat per un dany causat.

I això no sols pot passar, sinó que està passant. Nens menors, de quatre, cinc anys han comparegut ja davant el Servei de Policia cridats a declarar com un criminal més. Això ens sembla inadmissible, sobretot perquè no es tenen en compte les repercussions a nivell psicològic que pot patir un infant de tan curta edat.

Cal garantir realment els drets de l'infant i, per això, des de Nova Democràcia estem treballant en una iniciativa parlamentària que permeti que aquesta Assemblea adopti una llei sobre la jurisdicció de menors i donant un pas més endavant sobre la protecció dels menors, evidentment, donarem el nostre vot afirmatiu a la Llei d'adopció.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Pere Moles.

El M.I. Sr. Pere Moles:

Gràcies, Sr. Síndic.

El Grup d'Unió Liberal ha examinat amb molta cura el Projecte de llei d'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat que avui ens disposem a aprovar.

Es tracta d'una llei que ve a omplir una de les mancances de la nostra legislació tota vegada que, fins a la data d'avui, existia solament una normativa incompleta i fragmentada. Amb aquesta llei s'unifiquen les mesures de protecció partint de les realitats socials actuals, i es reforcen les garanties i els controls en defensa de l'infant. Es completen els protocols en matèria d'adopció, d'acolliment familiar, de la comissió d'infància i del Centre d'acolliment d'infants.

Els únics principis fonamentals que inspiren aquesta llei són actuar en favor de la integració a la família i a la societat i posar l'interès de l'infant per damunt de qualsevol altre, per legítim que sigui.

Aquest projecte de llei presentat pel govern ha estat objecte d'esmenes de diferents grups parlamentaris, esmenes que han estat examinades al si de la Comissió Legislativa d'Interior. Moltes d'aquestes esmenes s'han aprovat o transaccionat, sempre amb l'esperit de millorar el contingut del text inicial i, naturalment, pensant sempre en benefici de l'infant o del menor desemparat, ja sigui en matèria d'adopció o del dret de tutela tant si

aquesta correspon a una persona física com al mateix estat.

El nou text, modificat a partir de les esmenes, ens apareix com un bon text i, per aquest motiu, el nostre grup l'accepta en la seva totalitat.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Jordi Torres.

El M.I. Sr. Jordi Torres:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, nosaltres votarem favorablement la Llei d'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat. El que voldríem fer constar, però, és que ens hauria agradat legislar separatament el que era la regulació civil de protecció de la persona i de la família del que són les mesures de política social per a la protecció de la infància i de la joventut. Són dos temes que volíem que quedessin desvinculats i que no anessin vinculats tots dos en una mateixa llei.

Nosaltres no vam presentar esmenes perquè la llei que volíem no era exactament aquesta. Per via d'esmenes ens hauria estat molt difícil poder arribar a una llei acceptada plenament per nosaltres.

En tot cas, considerem que aquesta llei és un pas important de cara a reforçar els drets de la persona i, en concret, el de l'infant desemparat. Doncs, el nostre vot serà afirmatiu.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

D'entrada he de dir que el nostre grup es felicita per l'aprovació d'aquesta llei perquè significa una regulació concreta d'uns temes tan importants com l'adopció, la pàtria potestat i la tutela. Ens satisfà, també, que el treball en comissió ha resultat àgil i eficaç i ha permès una millora de la llei. En particular apreciem que la comissió hagi votat favorablement la nostra esmena de reducció de l'edat dels adoptants de 30 a 25 anys i això està d'acord amb la línia que estan seguint els països veïns.

Fa poc temps aquesta cambra aprovava les lleis qualificades de nacionalitat i matrimoni. Ara mateix es troba en tràmit la Proposició de llei qualificada del Registre Civil, presentada conjuntament per tots els grups del consell. Avui aprovarem la Llei qualificada de l'adopció.

Sembla evident, doncs, que amb les diferències lògiques hi ha hagut fins al moment un acord suficient per avançar en el necessari desplegament normatiu del títol II de la Constitució. Queden, però, molts aspectes per legislar, entre els quals, per citar-ne alguns: la regulació del dret d'associació i manifestació, la modificació del Codi Penal i d'altres que s'han repetit aquí mateix a la cambra. Tot i que és difícil assegurar segons quins consensos, fóra bo que el desenvolupament legislatiu es fes sense demores -amb les demores mínimes, si de cas- per acabar de consolidar i perfilar l'edifici constitucional.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les intervencions proposo, doncs, l'acceptació del text per unanimitat de la cambra.

S'aprova.

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia:

5- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat al Projecte de llei de modificació dels estatuts de l'Institut d'Estudis Andorrans i presa en consideració del text articulat alternatiu.

L'esmena va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 7/1996.

Govern vol la paraula? Sí?...

Sr. Carme Sala, teniu la paraula.

La M.I. Sra. Carme Sala:

Gràcies, Sr. Síndic.

El text alternatiu al Projecte de llei de modificació dels estatuts de l'Institut d'Estudis Andorrans que ha presentat el Sr. Joan Travesset Grau en nom de l'Agrupament Nacional Democràtic és un dels textos que ens van arribar al Ministeri d'Educació.

És cert que el nostre govern -actuant en el sentit, em sembla, positiu de no rebutjar el text- va partir d'aquest text modificant-lo en allò que va creure adient.

Ara bé, el text alternatiu que ara es presenta penso que s'haurà de millorar. Aquest text presenta una gran diferència de fons amb el nostre i és únicament en la qüestió de si hauria de ser considerat l'Institut d'Estudis Andorrans com una entitat parapública, o bé aquest hauria d'estar adscrit al ministeri.

El fet de considerar-lo una entitat parapública seria bo, potser, per tal d'assegurar-li més autonomia. A l'analitzar a fons els objectius i les funcions que se li donen en ambdós textos i, sobretot, veient que els seus recursos van a càrrec del pressupost de l'estat; és per això que penso que era millor adscriure'l a un ministeri i més, precisament, al d'educació perquè les seves competències estan lligades amb formació. Penso, per tant, que aquesta és l'única diferència essencial entre ambdós projectes de llei.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Joan Travesset Grau en representació del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic que ha presentat l'esmena al text.

Sr. Joan Travesset, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Joan Travesset:

Gràcies, Sr. Síndic.

Una vegada més i sense cap voluntat d'entorpir l'acció del govern, ens veiem en l'obligació de presentar una esmena a la totalitat al Projecte de llei de modificació dels estatuts de l'Institut d'Estudis Andorrans.

I no és cap casualitat que enceti la meva intervenció incidint sobre el fet que la nostra voluntat no és entorpir l'acció del govern, com moltes vegades hem hagut de sentir en aquesta cambra.

Ara bé, senyors, ni no volent-ho, amb aquest projecte de llei presentat per qui avui ens governa, ens hi veiem abocats de ple, ja que des de l'Agrupament Nacional Democràtic tenim una altra òptica, una altra manera d'entendre, en fi, una altra filosofia política sobre l'esdevenidor de l'Institut d'Estudis Andorrans, perquè creiem que aquest organisme no ha de ser i cito: "...una institució administrativa adscrita al ministeri encarregat de l'educació i sota el seu control..." com diu el text del govern.

Possiblement hauria estat més agradable i probablement més còmode presentar esmenes a l'articulat, tal com també hem fet i esperar a discutir-ho en comissió, però no ha pogut ser així.

I no ha pogut ser així ni per l'esperit, ni per l'organigrama, ni pel pressupost, ni per la direcció, ni pel consell científic, ni, inclús, per la pròpia durada de l'Institut d'Estudis Andorrans.

Calia, doncs, una esmena a la totalitat. I, precisament, per l'esperit constructiu que acompanya les nostres actuacions, no sempre ben enteses per alguns, deia que calia acompanyar aquesta esmena a la totalitat amb un text alternatiu.

Un text alternatiu que permet un altre plantejament que passaré a exposar a continuació, tot desitjant que els podré convèncer, tot sigui dit de passada.

D'entrada i tal com hauran pogut comprovar en la lectura del nostre text, defensem una personalitat jurídica pròpia per a l'Institut d'Estudis Andorrans, a fi de dotar aquest organisme d'una autonomia en el més ample sentit del terme, fugint d'adscripcions i controls del Ministeri d'Educació i a canvi donar-li les prerrogatives d'una entitat oberta a la societat amb un caire més pragmàtic i d'aplicació directa i efectiva, com ja anunciàvem en l'exposició de motius de la nostra proposició de llei.

I és en aquesta línia de responsabilitat i independència de l'entitat que es desgranen totes les seves atribucions d'una forma a bastament estructurada, com indica el text, amb quatre departaments ben diferenciats però alhora coordinats, dins dels àmbits de la investigació i de la recerca, de l'educació, incidint en el vessant de formació de tot el personal de l'administració, amb la creació de sistemes al marge dels canvis polítics i amb serveis de formació contínua mitjançant convenis amb universitats foranes, fugint al màxim possible, com apuntava abans, únicament i exclusiva de criteris polítics.

Continuant en aquesta direcció, entra en joc el concepte d'investigació i recerca en tota la seva amplitud, amb la relació i col.laboració amb universitats i organismes educatius i culturals d'altres països que permetin, entre altres, activitats encaminades al descobriment de nous coneixements en diferents camps, podent i havent de celebrar convenis que facilitin homologació de diplomes. Tot això, al nostre entendre, crea un concepte universalista que afavoreix la intercomunicació i la interrelació dels estats.

I, òbviament, dins aquesta voluntat d'intercomunicació, es fomenta la divulgació dels treballs efectuats, perquè contribueixin a la promoció de la nostra essència cultural, que de manera directa o indirecta, també és la promoció del nostre país.

I és també per tots aquests motius aquí exposats, que des de l'Agrupament Nacional Democràtic entenem i

desitgem que la direcció de l'Institut d'Estudis Andorrans ha de dur-la a terme una persona nomenada, no pel ministre de torn, sinó en concurs públic -via edicteopció que allunya temptacions de favoritisme polític i atorga més credibilitat no solament a aquesta figura, ja sigui per la seva experiència i titulació, sinó també al Comitè directiu.

Comitè directiu que és i ha de ser l'ànima de l'organisme que ha de regir-se amb rigor, equilibri i professionalitat. Amb aquesta qualificació, creiem que se li ha d'atorgar la potestat de nomenar els membres del consell científic i la facultat d'elaborar la memòria i el projecte anyal de les seves necessitats pressupostàries, d'acord amb la Llei general de les finances públiques per a entitats parapúbliques.

En fi, que des de l'Agrupament Nacional Democràtic entenem que aquesta Proposició de llei de modificació dels estatuts de l'Institut d'Estudis Andorrans, que avui aquí defensem, és una bona part dels fonaments d'una institució que s'anirà bastint i desenvolupant amb criteris de solvència i rigor que la faran encara més respectada, aquí i més enllà de les nostres fronteres.

Així ho creiem i us demanem que voteu la nostra esmena, que voteu el nostre text alternatiu.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Josep Areny.

El M.I. Sr. Josep Areny:

Gràcies, Sr. Síndic.

D'entrada dir que l'Agrupament Canillo-Massana no votarà a favor de l'esmena a la totalitat presentada.

El nostre grup parlamentari concep l'Institut d'Estudis Andorrans com una entitat que en la vessant del seu funcionament ha d'ésser al més independent possible del govern als efectes de garantir així la llibertat d'investigació. Ara bé, d'altra banda la investigació i les activitats de l'institut s'han d'emmarcar dins el pla d'activitats i investigació que ha d'ésser revisat pel govern en funció dels interessos estatals més oportuns i adequats al moment.

La conjugació d'aquests dos interessos, llibertat d'investigació i emmarcament en un pla estructurat segons els interessos de l'estat, no passa certament per configurar l'institut com una entitat directament dependent del govern en detriment de la llibertat que ha de tenir, però tampoc per la configuració totalment autònoma que es proposa en l'esmena a la totalitat presentada.

Per això, doncs, i entenent que la solució pot aconseguir-se per la via de les esmenes parcials al text presentat, no votarem -com hem dit abans- a favor de l'esmena a la totalitat presentada.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Simó Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Com a prelude a aquest debat és certament necessari fer una breu reminiscència del caminar de la creació d'una modificació dels estatuts de l'Institut d'Estudis Andorrans.

L'evidència ens portava a constatar, i avui encara ho constatem, que a nivell jurídic en aquest terreny no s'aplica la Constitució. Estem mantenint estructures inadequades i legalment inoperants, que no convé que intervinguin més.

L'any 1994 hi hagueren varis intercanvis entre la Sra. Ministra d'Educació i els grups polítics. L'esborrany de text que volia canviar, amb raó, els estatuts, no pogué prosperar. L'any passat, el dia 5 d'abril, en una compareixença de la Sra. Ministra -entre d'altres- es donà una còpia d'un esborrany de Llei de modificació dels estatuts de l'Institut d'Estudis Andorrans. S'inicià un temps d'estudi. És copsà, certament, sobre aquest cas particular, "un màxim grau d'assentiment" -cito paraules d'un senyor conseller que molts han demostrat compartir- s'entengué, però, que calien esmenes per a millorar el redactat proposat, quan aquest entrés en tràmit parlamentari. Al meu entendre, res més, i amb necessitat he de dir que no comprenc com ara hem d'examinar una esmena a la totalitat a un projecte presentat pel govern que apareixia consensuat per desestimar unes notes alternatives refusades en el seu dia.

Sense allargar-me més, diré en nom del meu grup que votarem no a l'esmena a la totalitat i, doncs, no al text alternatiu. En reunió amb la Comissió Legislativa d'Educació polirem amb les esmenes polirem un text projecte que properament -pensem- es podrà portar a la consideració del Consell General.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, debatem avui dos projectes de modificació dels estatuts de l'Institut d'Estudis Andorrans i, bàsicament, ho fem per la necessitat d'adaptar-los al nou marc constitucional. De fet, aquesta no és una necessitat nova, és una necessitat que apareixia ja l'any 1993 -com és obvi- i així ho va entendre el govern en aquell moment, quan el ministre, en aquell moment, Sr. Dallerès, avui Síndic, va preparar un primer esborrany. Esborrany que no va arribar a la seva fi i que vam continuar -inclús des de la mateixa comissió- analitzant durant l'any 1994 -en aquells moments presentat per la ministra Mandicó- i que durant tot l'any 1995 també vam continuar analitzant, en aquells moments presentat per la ministra Sra. Sala.

No deixa de sobtar que un text d'aquesta dimensió -que no dubtem que és de gran importància- necessiti tres anys d'elaboració. Però, avui, en contra del que hauria estat potser desitjable, ens trobem en la situació d'haver de triar entre dos textos. I no voldríem que aquesta situació estigués únicament presidida per un problema d'assumir paternitats davant d'un text. Creiem que el text és necessari, i a més no ho creiem per convicció únicament pròpia sinó perquè així ho van expressar el conjunt dels grups parlamentaris en les reunions de la Comissió Legislativa d'Educació i, per tant, potser no hauria calgut arribar en aquest punt.

En tot cas, aquella motivació que deia al principi d'adaptar-nos al marc constitucional el compleixen tots dos textos, i no solament ho fan sinó que ho expressen d'aquesta manera en el primer paràgraf de l'Exposició de motius i, a més a més, ho expressen pràcticament amb les mateixes paraules; per tant, aquest objectiu queda complert amb els dos punts.

El debat únicament i exclusivament s'ha de situar -i crec que ho ha fet perfectament, en aquest cas, la ministra- en quin paper o quin estatut li volem donar a aquest institut. Si el d'un departament adscrit al Ministeri d'Educació o volem, per contra, que tingui més autonomia. Autonomia que podria venir donada per una consideració d'organisme parapúblic.

Des de Nova Democràcia ens decantem més per aquesta segona fórmula i és per aquest únic i exclusiu punt que donarem suport al text alternatiu. Tot advertint ja ara que en aquest text alternatiu caldrà -o almenys així ho entenem nosaltres- que s'hi presentin diferents esmenes per corregir-lo. Corregir-lo en diferents articles. Nosaltres creiem que en alguns punts potser hi ha hagut poca maduració del text presentat i que per via d'esmenes parcials pot ser fàcilment corregible i, alhora, es pot respectar aquest objectiu princi-

pal, que és el fet de poder gaudir de certa autonomia per a l'Institut d'Estudis Andorrans.

Per altra part, nosaltres vam presentar tres esmenes parcials al text presentat pel govern; esmenes que pràcticament de manera íntegra haurem de mantenir -si és que, finalment, prospera el text alternatiu- ja que aquestes esmenes són perfectament adaptables i no queden expressament recollides en el text que ens ha presentat, en aquest cas, l'AND.

Insisteixo, per acabar, crec que hauríem d'intentar allunyar-nos d'un debat de recerca de paternitats. Crec que el tema és suficientment important i alhora senzill de tractar com perquè no fem d'aquí una gran qüestió d'ordre polític, sinó que donem les eines a l'Institut d'Estudis Andorrans perquè pugui d'una vegada fer la seva feina.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Antoni Martí.

El M.I. Sr. Antoni Martí:

Gràcies, Sr. Síndic.

Abans de tot dir -perquè potser és interessant de comentar-ho- que aquí s'està modificant una llei i s'estan modificant cinc articles. I, per exemple Nova Democràcia fa esmenes a tres articles i l'Agrupament Nacional Democràtic presenta una esmena a la totalitat; aleshores, i respecte a l'argumentació del Sr. Jordi Cinca, en fi, a mi em sembla que ha volgut dir que el fet que l'AND presenti una esmena a la totalitat possiblement els suavitzí la posició política, però, que si no s'hagués donat el cas, també els anaven bé esmenes parcials. Quant al Sr. Travesset, dir-li des d'ara que a mi no m'ha convençut gens; i anant al cas li diré que l'AND hauria pogut optar per fer esmenes parcials i, en un moment, fins i tot, tenia la temeritat de dir que pretenia fer esmenes normals al Projecte de llei de modificació dels estatuts de l'Institut d'Estudis Andorrans, però ha preferit fer una esmena a la totalitat, que sense dubte és políticament més rendible. A més té, la virtut de respectar el text de l'anterior -anterior- govern.

Que tinguin per segur els companys de l'AND que en el cas que l'esmena a la totalitat obtingui el suport avui del consell, cosa que no tenim l'atreviment de dubtar, i en el cas que poguéssim fer una esmena a la totalitat del text, cosa que sabem que no podem fer, sàpiguen, doncs, que simplement faríem esmenes parcials o normals perquè a nosaltres no ens mouen sensibilitats de paternitat.

Ara bé, si que defensarem en les nostres futures esmenes, el fet que preferim un text definitiu i no de caire provisional tal com queda indicat en l'exposició de motius del text de l'AND, així com defensarem l'opinió que l'Institut d'Estudis Andorrans no ha de ser una entitat parapública i esmenarem l'article 10 que deixa la possibilitat a qualsevol persona del Comitè directiu d'aturar el Consell General en el cas que optés per una dissolució de l'Institut d'Estudis Andorrans.

Finalment, indicar que, òbviament, votarem en contra de l'esmena a la totalitat i, doncs, del text alternatiu de l'AND o de l'anterior -anterior- govern.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, nosaltres donarem suport a l'esmena a la totalitat i primer, abans de referir-me a aquest nou text, uns breus comentaris sobre el text presentat pel govern.

Nosaltres entenem que aquest text pretén ordenar l'Institut d'Estudis Andorrans bàsicament en un intent d'adequar aquesta institució al nou sistema constitucional, però entenem que gairebé només presenta un canvi d'àmbit administratiu: de l'anterior dependència dels coprínceps es passa a una dependència del ministeri encarregat de l'educació, és a dir, que segons el nostre entendre l'Institut d'Estudis Andorrans resta sota control governamental -segons ens diu l'article 1. En aquesta nova definició que es fa trobem una certa contradicció jurídic-administrativa, ja que es defineix l'Institut d'Estudis Andorrans com "una entitat de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia" -article 3- quan és "una institució administrativa adscrita al ministeri encarregat de l'educació" -segons diu l'article 1.

Bé, nosaltres pensem que aquest control -i tal com ja s'ha manifestat aquí- pot conduir a un cert intervencionisme i a un dirigisme governamental -havent de confiar sempre en la bona voluntat del govern que estigui en aquell moment en el poder. Entenem és contrari al desenvolupament de la investigació, que no hauria de seguir, en absolut, criteris polítics sinó criteris científics i això ho dic pel que fa referència a la composició del Comitè directiu i del consell científic determinades en l'article 6 i 7.

El projecte de llei presentat pel govern manté l'Institut d'Estudis Andorrans com la institució encarregada "de

fomentar i coordinar la recerca i la formació en diferents àmbits", sense tenir en compte que la situació actual en temes de recerca i de formació no és tampoc la mateixa que la que va portar a la creació de l'Institut l'any 1976 per part del Consell General. Actualment, existeixen diferents serveis amb competència i deures científics que bé podrien formar part activa d'aquest Institut d'Estudis Andorrans.

Altrament, l'orientació universitària -que es fixa també com un dels objectius de l'institut- és una obligació que la Llei d'ordenament del sistema educatiu també estableix per al Ministeri d'Educació. Pel que fa a la formació del personal adscrit a l'administració existeix un Departament de Personal que, entre altres coses, hauria de poder gestionar i coordinar el reciclatge i la formació del personal de l'administració, per no anomenar el Servei de Formació i Recursos on l'única raó d'ésser és la formació del personal docent. Bé, dic tot això perquè possiblement no estem sent prou cautelosos a l'hora de duplicar institucions.

Caldria, doncs, redefinir potser aquesta institució plantejant la seva reestructuració tenint en compte l'evolució i el creixement dels diferents serveis de l'administració des de l'any de creació de l'Institut d'Estudis Andorrans per assegurar la no duplicació de funcions i l'optimització dels recursos existents, perquè hi hagi una efectiva coordinació entre els diferents serveis que haurien de col·laborar en la consecució conjunta dels objectius abans esmentats.

El projecte alternatiu, el projecte de l'Agrupament Nacional Democràtic, però, tot i mantenir una filosofia de major autonomia per a l'Institut d'Estudis Andorrans -i això és el que fa que nosaltres també votem afirmativament o que votem a favor de l'esmena a la totalitat- tampoc és un projecte que ens agradi, i conté -i també s'ha mencionat aquí per part del Sr. Antoni Martí- alguns elements obsolets i ineficaços jurídicament. Al nostre entendre, és un text que mereix ser encara forca treballat, i així ho farem mitjançant les esmenes que presentarem per ser millorat en el si de la Comissió Legislativa d'Educació.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem a la votació. Sí, és sí a l'esmena, i doncs presa en consideració del text alternatiu. No, és no a l'esmena i doncs no al text alternatiu.

Votació:

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO
 M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO
 M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: SI
 M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI
 M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO
 M.I. Sr. Miquel Casal Casal: NO
 M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO
 M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO
 M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI
 M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: SI
 M.I. Sr. Enric Dolsa Font: NO
 M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO
 M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI
 M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO
 M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO
 M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI
 M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO
 M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI
 M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO
 M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI
 M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI
 M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI
 M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO
 M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI
 M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

14 Sí. 13 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

S'aprova l'esmena, i doncs es pren en consideració el text alternatiu, i s'obrirà un període per formular esmenes a aquest text.

Passem al sisè punt de l'ordre del dia:

6- Examen i aprovació, si escau, de les esmenes a la totalitat al Projecte de llei del joc del bingo.

Esmenes publicades al Butlletí del Consell General núm.7/1996.

Proposo de procedir al debat i a la votació de forma conjunta de les dues esmenes... No hi ha oposició? No?...

Govern vol la paraula? Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Primer, els esmenants o el govern, Sr. Síndic?

El M.I. Sr. Síndic General:

El govern pren la paraula a l'inici o a l'acabament però no durant el debat dels grups parlamentaris...

El M.I. Sr. Cap de Govern:

A l'acabar preferiria, Sr. Síndic.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

A l'acabar.

Passo la paraula al Sr. Jaume Bartumeu per Nova Democràcia.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

La motivació de la nostra esmena a la totalitat que postula pel retorn del projecte de llei al govern és doble:

La primera fa referència a la forma del projecte tal com ha estat presentat. Hem dit en la motivació -que ja ha estat distribuïda i, per tant, publicada- que el nostre grup parlamentari no comparteix i, per tant, no pot avalar amb el seu vot la tramitació -diem bé la tramitació- parlamentària d'un text en què, ja pel cap baix i a primer cop d'ull, apareixen nombroses irregularitats de presentació o de forma. A títol d'exemple, hom s'adona que a l'exposició de motius hi ha dos paràgrafs reproduïts íntegrament -dues vegades, és a dir, repetits. Per altra banda, al final del paràgraf tercer de l'article 5 es fa una remissió a l'anterior apartat b, quan aquest apartat b no existeix relacionat d'aquesta manera. Es detecten també sense que calgui ésser professors de

llengua, moltes faltes d'ortografia. Això, per si sol, ens fa pensar que el govern no ha esmerçat l'eficiència i el rigor que requereix una iniciativa legislativa. Haver de corregir aquestes irregularitats per la via d'esmena ens ha semblat al nostre grup parlamentari -sent moderats en l'expressió- una clara devaluació de la tasca que li pertoca al legislatiu. Això quant a la forma.

Quant al fons -i abans d'entrar a valorar l'articulat del projecte de llei- entenem que el que cal és fer una valoració sobre el joc des d'un punt de vista global. Si s'ha d'entendre el joc com una font d'ingressos per al pressupost de l'estat o bé com una oferta lúdica més que pot oferir Andorra als turistes que ens visiten, i aquest és un debat que no ha estat resolt perquè queda implícitament embolicat en aquest projecte de llei. En conseqüència, el que no podem fer és compartir el que sembla ser la raó essencial del projecte, que seria com diu el paràgraf cinquè -aquest repetit íntegrament al penúltim paràgraf, de l'exposició de motius: "...permetre a l'estat obtenir recursos econòmics per millorar els serveis comunitaris en general..." Aquesta és una qüestió que no és només de concepte, perquè és molt fonamental. Nosaltres pensem que no es pot plantejar el debat anant a discutir el que representa com a beneficis per a les arques de l'estat la recaptació tributària per aquest concepte si no parlem o deduïm la despesa social que comportarà o comportaria. Entenem que fer-ho altrament és un error i per això ens oposem a aquest text.

Per un altre costat, també en aquest paràgraf que estic comentant es diu que "...es considera necessari que s'estableixi una delegació legislativa..." Aquí tenim un problema -que d'altres vegades ja ens ha posat el govern- que és que, al nostre entendre, es conculquen les disposicions de l'article 59 de la Constitució i l'article 137 del Reglament del Consell General que fixen com s'ha de procedir perquè el Consell General delegui l'exercici de la funció legislativa al govern.

També pensem que és innecessari crear la junta permanent del joc que assumiria totes les competències -diu- que li atribueix el projecte presentat, ja que -cal recordar-ho- es tracta d'un projecte que únicament ha de regular el joc del bingo.

Durant tot l'articulat es confon el joc del bingo amb altres jocs que es podrien establir. Si el projecte de llei ha de regular el joc del bingo no veiem la necessitat que en l'apartat de servei de gestió de l'article 11 quan es parla de la competència de la junta permanent del joc s'hagi de contemplar l'obertura i el funcionament del casino d'Andorra, sales recreatives, etc.

Per altra banda, a Nova Democràcia ens sembla que no s'ha estat suficientment objectiu a l'hora de redactar

el projecte de llei, sinó que s'ha condicionat el projecte en base a les sales que ja estan avui dia en funcionament.

Tot plegat és el que ens porta a demanar que es retorni el text al govern i que s'elabori una proposició de llei del joc del bingo a la qual el nostre grup parlamentari no s'oposa ni ara ni en anteriors debats i, si s'ha de fer el debat del joc, s'ha de plantejar d'una altra manera dins de la comissió escaient i, si convé -i potser caldria- intentant un acord entre els diversos grups de l'arc parlamentari. És per això que votarem aquesta esmena a la totalitat.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Gilbert Saboya per l'Agrupament Nacional Democràtic que és l'altre grup que també ha presentat esmena.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

Quan arran de la moció de reprovació sobre el tema del bingo-quinto, el govern anunciava la presentació d'un text legislatiu que regularia aquesta activitat, l'Agrupament Nacional Democràtic va manifestar públicament una acollida favorable prèvia vers aquesta iniciativa.

I deia, prèvia, en el sentit de prèvia a la lectura del text. L'Agrupament Nacional Democràtic considerava -i així consta en la intervenció al consell- que la derivació progressiva de la tradicional celebració dels quintos cap un sistema basat en premis en metàl·lic i assimilable al joc del bingo que es coneix en els països veïns necessitava un desplegament normatiu, i així ho continua considerant.

La lectura del text presentat pel govern, però, dissipava les expectatives positives que havíem dipositat en la iniciativa governamental, quan demostrava que sota l'anodí i precís títol del Projecte de llei del joc del bingo, s'amagava -coses de l'atzar- un arsenal normatiu que englobava un àmbit molt més ampli d'altres activitats del joc: casinos, màquines escurabutxaques etc., amb mecanismes de control que constituïrien la negació de la responsabilitat dels poders públics com a peça fonamental en el control d'aquestes activitats. Rien ne va plus!

De fet, no érem els únics a constatar aquesta situació, ja que la resta de grups parlamentaris venien a afegir-se a aquesta constatació mitjançant l'entrada de 85 esme-

nes a l'articulat, procedents de tots els grups parlamentaris. 85 esmenes, bingo!

L'Agrupament Nacional Democràtic va iniciar el treball de redacció d'esmenes a l'articulat a fi d'intentar millorar el text -com ja és tradicional com a missatge- i, sobretot, entrar en el seu objectiu anunciat: la regulació del joc del bingo.

El debat sobre el joc en general correspondrà fer-lo aquí, possiblement un altre dia.

Aquell dia parlarem, a més de la vessant recaptatòria, parlarem també dels mitjans d'aconseguir-ho, de les conseqüències i costos econòmics i socials que generen. Aquell dia, parlarem segur de visió de país. Avui, només toca bingo.

Les esmenes a l'articulat presentades per l'Agrupament Nacional Democràtic, un total de 25, vénen a oferir pràcticament un text alternatiu, amb la diferència, fonamental, que són el resultat de correccions parcials d'un text estructurat segons uns principis de base que ens són particularment aliens. Mentre que un text alternatiu es construeix en base a uns fonaments propis i amb una estructura definida.

Res no ens assegura que el text resultant presenti una col·lisió suficient, i és més, ja tenim l'experiència d'aquest tipus de situacions per saber que millor replantejar el tema dins d'una nova base. Repartim de nou els cartons però juguem tots al mateix joc: el del bingo.

Per tant, sol·licitem avui el retorn del text del Projecte de llei del joc del bingo al govern perquè ens sigui tramès de nou amb una òptica més centrada.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Modest Baró.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Canillo-Massana, creu que el Projecte de llei del joc del bingo, per la seva estructura, sobrepassa de molt la seva finalitat.

Si del que es tracta és de regular el joc del bingo, entenem que la finalitat es compleix amb escriure, anant més enllà del que diu l'exposició de motius.

Podríem dir que en lloc de ser un Projecte de la llei del joc del bingo, és l'avantprojecte de la Llei general del joc.

Si el que es vol, -com desitgem- és regular el joc del bingo, al nostre entendre hi sobren entre altres, les referències a: casinos, sales de joc, junta permanent del joc i activitats relacionades amb el joc del bingo.

En definitiva, i segons el nostre parer, no és una llei creada especialment per al bingo; és una llei creada probablement per regular tot el joc, i posteriorment adaptada per ésser aplicada al joc del bingo.

Feta aquesta introducció i dita la nostra opinió sobre el projecte de llei que ara ens ocupa, volem posar de manifest que compartim plenament la defensa que acaben de fer els companys de l'Agrupament Nacional Democràtic i de Nova Democràcia quant a l'argumentació de fons de la reserva d'esmena a la totalitat.

No podem, però, estar d'acord quant a la forma, per la correcció del projecte de llei, amb la devolució al govern.

La nostra opinió és que per la via de les esmenes, es pot corregir perfectament aquest projecte de llei i adaptar-lo al parer majoritari d'aquesta cambra.

En aquest sentit, el nostre grup ha presentat un total de 19 esmenes, que van en la mateixa línia i tenen el mateix objectiu que les presentades per altres grups parlamentaris.

No volem allargar més la polèmica del joc il·legal del bingo.

Per l'Agrupament Canillo-Massana seria molt millor no prendre en consideració les esmenes a la totalitat presentades per l'Agrupament Nacional Democràtic i Nova Democràcia, i, consegüentment, passar les esmenes presentades a l'articulat a la comissió legislativa corresponent per a la seva discussió i anàlisi.

En la situació actual, si prosperen les esmenes presentades a l'article 22, l'estat recaptarà, a més, un import suplementari no gens menyspreable, de l'ordre de mig milió de pessetes diàries; que, afegit a l'import que l'estat percep actualment, faria un total global de l'ordre d'un milió de pessetes per dia.

En cas que prosperin les esmenes a la totalitat, amb el retorn del projecte de llei al govern, l'Agrupament Canillo-Massana, demana al Sr. Cap de Govern de voler presentar un nou Projecte de llei del bingo -tot tenint en compte les esmenes presentades pels diferents grups parlamentaris- al més aviat possible.

Com ja hem dit, i per si algú no ho ha entès bé, ho tornarem a repetir: l'import deixat d'ingressar a les arques de l'estat és de l'ordre de mig milió de pessetes per cada dia que passa.

El temps que perdrem amb el tràmit del nou projecte de llei, és a dir, els diners que deixem de recaptar, ja els haurem perdut i ja no els recuperarem.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Mortés.

El M.I. Sr. Josep Angel Mortés:

Gràcies, Sr. Síndic.

Durant el tràmit parlamentari establert a l'article 92 del Reglament del Consell General, Coalició Nacional Andorrana ha presentat 20 esmenes a l'articulat del Projecte de llei del joc del bingo, amb el benentès que, malgrat les deficiències i errors que s'observen en el text de dit projecte de llei, aquests poden ésser rectificats per la via d'esmenes del seu articulat.

Entenem que el debat que avui ens pertoca fer té un contingut específic i unes limitacions clares. El contingut del debat està emmarcat en la reflexió sincera, serena i independent sobre la proposta de l'executiu de legislar o regular legalment el joc del bingo. Les limitacions del debat també són clares. Entenem que, per exclusió, ara no és el moment de debatre sobre l'articulat del projecte de llei, tasca que el nostre reglament encarrega a les comissions corresponents, ni tampoc és el moment per caure en dissertacions sobre l'actuació del govern, que el nostre reglament preveu, en el títol IV, es realitzi en els debats parlamentaris sobre l'impuls i control de l'acció política del govern.

A tots ens consta que els grups parlamentaris AND i ND han presentat sengles esmenes a la totalitat del Projecte de llei del joc del bingo, amb el prec que aquest sigui retornat al govern.

L'esmena de l'AND és muda del tot perquè en res es fonamenta en el moment de la seva formulació -encara que el Sr. Saboya ens ha cantat bingo aquí al ple.

Pel que fa a l'esmena a la totalitat de ND, la seva lectura no deixa lloc a dubtes que constitueix un conjunt d'esmenes a l'articulat del projecte de llei, en gran part compartides i coincidents amb les formulades per Coalició Nacional Andorrana.

Certament, la casuística i el gran detall amb què s'ha formalitzat l'esmena de Nova Democràcia no deixa lloc a dubtes que dita esmena és un conjunt d'esmenes particulars, referides a articles i a punts ben concrets del projecte de llei en qüestió, que podien haver-se formulat com a esmenes a l'articulat.

Coalició Nacional Andorrana no vol deixar passar l'ocasió per expressar clarament i pública quina és la seva posició sobre la conveniència de legislar i reglamentar definitivament l'activitat del joc del bingo.

En aquest sentit, Coalició Nacional Andorrana fa palès que Andorra necessita, avui més que mai, incrementar totes les ofertes lúdiques al seu abast per tal de consolidar la seva projecció turística, entenent que el joc del bingo és un exponent més de les múltiples iniciatives que cal plantejar-se d'immediat.

Tant el Pla estratègic com el Pla d'accions, elaborat durant els darrers anys per les diferents institucions i entitats del país, coincideixen en la incidència estratègica del turisme en l'esdevenir de l'economia andorrana i la conveniència d'emprendre actuacions concretes en dit sector.

En aquesta línia, el joc del bingo, precisament per la seva popularitat i la seva acceptació social com una activitat de lleure o d'un passatemps, constitueix una activitat completament normalitzada en els països del nostre entorn i, en conseqüència, hi ha una demanda natural d'aquest joc per part de nombrosos visitants o turistes.

La valoració global del Projecte de llei del joc del bingo permet afirmar que aquest objectiu, d'increment d'oferta lúdica sense perill social, es pot aconseguir amb l'aprovació de dita llei.

Si bé el text del Projecte de llei del joc del bingo presenta errors i deficiències tècniques que cal esmenar, no és menys cert que la regulació general de dita activitat lúdica està a bastament desenvolupada en dit projecte de llei, alhora que garanteix la lliure concurrència a aquesta activitat per a totes aquelles empreses andorranes que desitgin fer-ho amb els requisits i garanties establerts legalment.

En base a les anteriors consideracions i sense perjudici de defensar en el si de la comissió corresponent les 20 esmenes a l'articulat que ha presentat el nostre grup parlamentari, ens reafirmem en la conveniència que es prengui en consideració positiva la proposta del govern de legislar sobre el joc del bingo a Andorra.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Els arguments que invoquen els grups parlamentaris de l'AND i ND per justificar l'esmena a la totalitat del Projecte de Llei del bingo no són, a criteri nostre, suficients, tècnicament parlant per retornar aquest projecte al govern.

Els errors constatats que es poden qualificar de poca atenció en la redacció són fàcilment salvables, i presenten esmenes de correcció perquè la repetició d'un mateix apartat al preàmbul del projecte o bé la detecció de faltes d'ortografia, pensem que no són elements que hagin de comportar el rebuig a la totalitat. El nostre grup ha presentat per corregir aquestes anomalies.

Quant al fons, no estem tampoc d'acord amb l'argumentació que se'ns presenta. Si bé el redactat d'algun article no és correcte perquè descriu l'existència d'altres jocs i parla de la junta permanent, sense especificar que ha de controlar únicament el joc del bingo, creiem que es poden corregir amb les esmenes parcials i el seu posterior debat en el si de la comissió legislativa; per això també hem fet les nostres esmenes.

Contràriament al que s'ha dit, el projecte no es refereix exclusivament a aspectes econòmics, evidentment importants, sinó que es valoren molt les nocions de turisme, de lleure i molt especialment aquesta regulació contempla els requisits legals necessaris per desenvolupar les activitats amb mesures excepcionals de control i de garantia d'aquestes activitats.

En el camp econòmic, el Grup Lliberal considera que és necessari per al futur del país incrementar les fonts d'ingressos.

Encara que l'any 1995 s'esperà acabar-lo amb un superàvit pressupostari i que per a l'any 1996 s'ha aprovat un pressupost equilibrat, les necessitats econòmiques del país per fer front a tots els projectes que s'han de dur a terme -inversió en infraestructures, ajudes al sector comercial, desenvolupament del sector turístic, etc.- necessiten fonts d'ingressos. Aquesta del joc del bingo n'és una de més.

Quant a la problemàtica social que pot comportar el joc del bingo, l'article 8 aporta solucions sobre l'admissió de jugadors, ja que es refereix a les limitacions especials d'admissió de clients, com poden ser els menors d'edat o aquelles persones majors d'edat que es troben en una situació anormal.

El refús d'examinar aquest projecte, no volent millorar-lo aportant esmenes parcials, com ha fet el nostre grup, comporta una pèrdua de temps, una pèrdua de diners i de seguretat en el camp social, ja que continuarem tolerant aquesta forma de joc sense regulació ni control amb els problemes socials inherents que això comporta.

Per aquesta raó, pensem que aquest projecte que pot ser millorat per mitjà d'esmenes parcials, no ha d'ésser objecte d'un retorn al govern si realment es valora únicament el seu contingut sense altres connotacions. Per tant, el nostre grup votarà en contra de les esmenes presentades a la totalitat per l'AND i ND.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Iniciativa Democràtica Nacional ja va manifestar públicament en el seu moment que avui donaria suport a les esmenes a la totalitat a aquest projecte de llei, en no poder presentar nosaltres una esmena pròpia, ja que el reglament ens ho impedeix; si no, hauríem presentat la tercera esmena a la totalitat. Nosaltres presentaríem una esmena a la totalitat per dos motius, per un motiu de forma i per un motiu de contingut també com ja s'ha esmentat aquí anteriorment.

En efecte, pel que fa a la forma, aquest sembla ser un projecte de llei entrat amb precipitació; no considerar-ho així seria posar en dubte la capacitat del govern, perquè nosaltres entenem que caldria fer bastant millor la feina, no es pot permetre de cap manera, em sembla a mi, que hi hagi, a títol d'exemple, faltes d'ortografia en un text que prové del govern, que es repeteixen paràgrafs, que es faci al·lusió a apartats que després no hi figuren; per nosaltres, això és prou greu.

Per part nostra almenys, s'ha acabat el temps que aquí, en el parlament, i concretament per part del nostre grup s'hagi d'arreglar la feina que el govern, que per alguna cosa hi és, amb tot el temps i tots els mitjans, fa malament.

Quant al fons, Iniciativa Democràtica Nacional comparteix efectivament la necessitat de regular el joc del bingo, perquè la situació d'il·legalitat que ha estat la d'aquest joc en els darrers anys, i sota governs diferents, se situï definitivament en el marc estricte de la legalitat, com no pot ser altrament en un estat de dret.

Ara bé, el projecte de llei ara presentat, sigui per imperícia, precipitació o altres consideracions que no volem entrar a valorar, apunta en alguns dels seus articles més enllà. Així, no té massa sentit -com ja s'ha citat aquí- que l'article 10 creï en una llei que hauria de tenir com objecte la regulació del joc del bingo, l'anomenada "junta permanent del joc" definida com a

òrgan central de coordinació, estudi i control de totes les activitats relacionades amb el joc.

Així mateix, tampoc s'entén que l'article 11 faci referència entre les atribucions gestores de la junta permanent del joc, a "la tramitació dels expedients d'autorització, d'obertura i de funcionament del casino d'Andorra quan la llei ho permeti".

A Iniciativa Democràtica Nacional pensem que abans d'entrar en aspectes que van més enllà de la regulació d'una situació de joc ja existent, cal endegar un debat seriós, responsable i aprofundit sobre el joc al nostre país, i valorar-ne el que aquest pot aportar de positiu i de negatiu, no a persones concretes que ben segur se'n puguin beneficiar, sinó a l'interès general.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, ens trobem davant del tema potser estrella d'aquest Consell General que és el bingo i jo he de congratular-me'n. Em sap greu que es perdi tant temps en un tema que és tan fonamental com d'altres. I, reprenent les paraules del Sr. Vicenç Alay, també vull constatar que és preferible que els temes importants de veritat per al país -com són tots els referents al desenvolupament del títol II de la Constitució- es facin més bé i es vagi avançant tant com s'ha avançat amb lleis -com la que avui s'ha aprovat aquí de protecció de l'infant i d'adopció, i moltes d'altres que s'han aprovat també durant la part de legislatura que hi ha hagut fins ara, i les que s'aniran aprovant si segueixen el tràmit legislatiu; per això, val la pena dir que malgrat que es puguin fer floritures verbals sobre el tema del bingo, millor fer-ho sobre aquest tema que sobre d'altres.

El que passa és que el bingo existeix -això és una constatació que tots hem fet i no podem pas amagar-la. Existeixen també d'altres jocs a Andorra de tota mena, quasi sempre estrangers, no andorrans i malgrat això no s'ha regulat fins ara. Nosaltres a l'exposició sí que parlem -a la primera part de l'exposició de motius- sobre la incidència turística del bingo i dels jocs en general. Així mateix, aquesta llei prepara i preveu o preveia el que podria ser l'impacte social d'aquest joc regulat, perquè ara no ho està, encara que des de l'any passat les dues sales existents segueixen unes normatives -que es van pactar l'any passat-, cosa que no s'havia fet mai.

El que sí que és cert i no es pot negar és que hi ha alguns errors materials i tècnics en la presentació de la llei -com és la repetició d'un capítol, que és un error que es pot resoldre fàcilment només rectificant-lo per via d'esmena i per correcció, fins i tot- i, després, hi han temes de fons.

Sobre els temes de fons i, en concret, sobre la junta del joc s'hi ha insistit molt per part dels esmenants, per part dels qui hi donen suport, i també per part dels qui no hi donen suport; tots ells diuen que la junta del joc no hi hauria de ser. Això és opinable, perquè la junta del joc -ho diu ella mateixa- s'ha d'ocupar de la coordinació i de l'estudi del joc. Al nostre país avui dia existeix el joc, no existeix un casino de cap manera, no existeixen màquines escurabutxaques de segons quin tipus; per tant, la junta del joc es podria fer càrrec, perfectament, de tot aquest estudi i coordinació, etc., al marge que, després, el Consell General, a proposta del govern o a iniciativa pròpia, regulés d'altres formes del joc; és a dir, que la junta del joc podria perfectament assumir la feina que ja hauria assumit abans amb caire més general, i així hi hauria una primera posada en pràctica i unes persones dedicades a aquest tema; aquesta era la nostra intenció quan vam incloure la junta del joc.

És veritat que a dins del contingut d'aquesta part de la proposta hi figura la paraula "casino" que no hi hauria de figurar -naturalment. La paraula "casino" mentre no es discuteixi aquí sobre el joc en general i sobre d'altres jocs no té per què figurar en una llei del bingo.

En canvi, crec que la junta del joc hi podia figurar i era estalviar temps i avançar en la possibilitat de tenir mitjans per estudiar el que ja és el joc a Andorra avui dia. És a dir, a part del bingo, tots els altres jocs, les loteries estrangeres, en fi, hi ha una infinitat de possibilitats que el Consell General haurà d'estudiar si el govern li ho proposa.

El fet és que hi ha unes sales en funcionament i que la finalitat de la llei no era solament recaptatòria sinó sobretot de legalització d'una situació atípica, d'una situació tolerada durant molts anys per diferents governs sense cap intervenció. El joc no s'havia controlat -com he dit abans- fins l'any passat i, aleshores, és va fer d'una manera que va donar lloc al tema estrella d'aquest consell; però, finalment, va resultar que va permetre el que nosaltres volíem que era tenir unes comprovacions; saber com es fan les coses; procurar que es fessin el millor possible dins de la màxima legalitat imaginable i preparar el que ha de ser una futura llei del bingo.

Respecte al bingo podem parlar d'uns resultats clars, per exemple -el Sr. Modest Baró ho ha dit molt bé- en

vuit mesos l'any 1995 s'haurien recaptat amb una taxa del 15% 240 milions de pessetes -només en vuit mesos- i del que ha passat d'any això segueix una progressió normal, dins del que són els paràmetres del bingo al món occidental, ni més ni menys, això és un fet. Lamento -però també assumeixo la part de responsabilitat que té el govern- que no es pugui guanyar temps per fer-ho. Es podria perfectament -tal com han dit els representants del Grup Lliberal i els representants que ens donen suport en aquesta llei- discutir aquesta llei, per via d'esmenes, a dins de la comissió i, segurament, en podria sortir un text consensuat. No obstant, aquesta llei l'hem preparat tenint en compte una bona part de les esmenes presentades per tots els grups parlamentaris, que són 85 -hi ha hagut moltes lleis que han estat molt més esmenades que aquesta- i, per tant, el govern té preparada una nova redacció d'aquest projecte de llei tenint en compte la major part de les esmenes presentades -moltes d'elles tenien raó de ser per millorar el text. D'aquesta manera potser no es retardarà massa l'adopció d'aquesta llei. Repeteixo que no es tracta d'una llei únicament amb finalitats recaptatòries, sinó que pretén contemplar i incloure dins de la legalitat postconstitucional una alegalitat que ha existit fins ara i que està existint encara.

També s'haurà de reflexionar -i això entrarà dins del comentari que ha fet el Sr. Jaume Bartumeu- sobre la capacitat de la delegació legislativa.

El que sí que nosaltres voldríem és que hi hagués la possibilitat d'una certa flexibilitat en la taxa, per una raó, perquè -per l'experiència dels estudis que s'han fet a fora d'Andorra- els rendiments dels bingos depenen molt dels factors d'importància dels premis. Sí s'estén l'obertura de sales en un país petit, pot passar que la qualitat disminueixi en general i, aleshores, això acaba en perjudici de totes les sales existents. Això s'ha de tenir en compte; la manera de modular-ho és saber si, en un moment donat, una sala pot subsistir, i això solament es pot modular amb la taxa. La taxa destinada al joc és la mateixa sempre -ha de ser sobre un mínim d'un 70%. Per tant, es tracta d'un tema que requereix una certa agilitat, en un país on es comença a regular una cosa que no estava regulada fins ara; nosaltres creiem, per exemple, que la limitació de superfície a dins de les sales és una bona manera de regular la no proliferació d'excessius bingos a Andorra perquè això esdevindria negatiu per a tot el sector i a la llarga per al país i per al turisme, i també per als ingressos de l'estat.

A partir d'aquí presentarem novament la llei, però tenint en compte el 80% -potser- de les esmenes, ja que moltes d'elles són coincidents i em sembla que aquesta llei podrà, un cop es treballi en comissió, evolucionar

d'una manera molt ràpida, perquè l'experiència ens ha servit per treure'n tot el que hi ha de bo en totes les esmenes i el que hi ha de bo en el projecte que nosaltres hem fet.

Res més, gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna paraula més? No?...

Doncs procedim a la votació conjunta.

Sí, és sí a les esmenes i retorn del text al govern. No, és no a les esmenes.

Votació:

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Josep Areny Fité: SI

M.I. Sr. Modest Baró Moles: SI...

El M.I. Sr. Síndic General:

...hi ha una confusió...

Sí, és sí a l'esmena. No és no a l'esmena.

(Se sent: doncs, no)

(Se sent riure)

Proposo tornar a començar la votació.

Votació:

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: SI

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

M.I. Sr. Miquel Casal Casal: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: SI

M.I. Sr. Enric Dolsa Font: NO

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI
 M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO
 M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI
 M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO
 M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI
 M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI
 M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI
 M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO
 M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI
 M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI
 M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

14 Sí. 13 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Es pren en consideració l'esmena i es retorna el text al govern.

Passem al setè punt de l'ordre del dia:

7- Resposta oral del govern a les preguntes formulades:

- Pels consellers generals, Srs. Vicenç Mateu i Vicenç Alay Ferrer, per escrit de data 23 de gener de 1996.

Sr. Vicenç Mateu, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé lleigeixo la pregunta:

Primera pregunta:

"En data 28 de desembre de 1995 el govern va aprovar el Reglament d'execució de la Llei de marques i de la Llei de taxes de l'Oficina de Marques (BOPA núm. 3 de l'any 8, de data 10 de gener de 1996). D'acord amb l'apartat e) de la regla 34 d'aquest decret, per poder exercir com a mandatari cal -i cito:

Estar en possessió d'un títol oficial reconegut pel Govern del Principat d'Andorra en grau de llicenciat en una de les carreres següents: econòmiques, enginyeria, dret, i, a més, estar col·legiat al Col·legi d'Advocats del Principat d'Andorra a títol d'exercent.

Ateses les consideracions precedents, es pregunta:

a) Pot explicar el govern per quines raons s'ha limitat la possibilitat d'acreditar-se com a mandatari a les persones que posseeixin les titulacions que contempla el reglament? Per quins motius no es permet que, per exemple, un llicenciat en ciències exactes o en informàtica que reuneixi les altres condicions que contempla el reglament, pugui acreditar-se com a mandatari?

b) Per quins motius s'exigeix que els llicenciats en dret hagin d'estar col·legiats com a exercent, mentre que aquest requisit no s'exigeix per als economistes o enginyers? És compatible aquesta mesura amb els principis constitucionals d'igualtat i d'interdicció de tota arbitrarietat?"

Segona pregunta:

"La regla 38 del Reglament d'execució de la Llei de marques i de la Llei de taxes de l'Oficina de Marques estableix que es perdrà el dret d'exercici de les funcions de mandatari acreditat per sanció administrativa decretada pel govern a proposta del director de l'Oficina de Marques. La Llei de marques no preveu cap sanció administrativa i el reglament esmentat no tipifica les infraccions susceptibles d'ésser sancionades.

Ateses les consideracions precedents, es pregunta:

a) Creu el govern que l'establiment de sancions per via reglamentària és compatible amb el principi de legalitat en matèria sancionadora?

b) Creu el govern que poden establir-se sancions sense tipificar prèviament les infraccions o els supòsits susceptibles d'ésser sancionats?

c) Pensa el govern presentar un projecte de llei o elaborar un reglament sobre aquests aspectes? o, al contrari, el que es pretén és un reglament sancionador en blanc?

Casa de la Vall, 23 de gener de 1996."

Bé he volgut referir-me a la data, perquè, evidentment, ha plogut molt des d'aquell dia i algunes de les consideracions o de les coses que aquí es demanen han estat ja modificades. De totes formes, crec que continua sent bo que per part del govern es doni resposta al que en el seu moment vam demanar.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Tomàs, teniu la paraula. Sr. Saboya?

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

És un problema de procediment, es va entrar posteriorment -a la pregunta d'Iniciativa Democràtica Nacional- una pregunta...

El M.I. Sr. Síndic General:

Perdó... no el sento...

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

... es va entrar una pregunta sobre el mateix tema, no sé si es procedeix només a la lectura de la pregunta i no tornar a agafar el que ho fonamentava perquè ja ho ha fet el Sr. Vicenç Mateu, perquè vindrà segurament contestat amb la mateixa...

El M.I. Sr. Síndic General:

Sí no hi ha oposició per part dels que han presentat les preguntes.

No hi ha oposició? No? ...

Doncs, Sr. Gilbert Saboya, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

En referència a la pregunta que nosaltres fèiem que -com he dit- venia fonamentada pels mateixos punts que ha anomenat el Sr. Vicenç Mateu, una de les preguntes ha quedat resolta quan demanàvem si el govern pensava procedir a una revisió del reglament en els punts que ells esmentaven. Per tant, aquest punt queda solucionat i l'únic punt que possiblement convingui aclarir i que encara és positiu, doncs, que es pogués aclarir, és la primera part de la pregunta que és quins van ser els objectius perseguits pel govern que van conduir a l'adopció d'aquells reglaments? I, quins van ser els criteris del govern que havien prevalgut a l'hora de confeccionar-lo?

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Teniu la paraula, Sr. Ministre.

El M.I. Sr. Joan Tomàs:

Gràcies, Sr. Síndic.

Tal com ha dit el Sr. Mateu, posteriorment a la presentació de les preguntes hi ha dos recursos que es van presentar per part del Col·legi d'Advocats i del Col·legi d'Economistes i la insistència també per part de la Cambra de Comerç. El govern va aprovar la modificació del reglament, en data 7 de febrer, que va sortir publicada al BOPA el dia 14 de febrer, on es contempla ja un canvi de criteri o rectificació sobre l'opinió que teníem els membres del govern en aquell moment i que després explicaré. En aquesta rectificació ja hi consta que caldria estar en possessió d'un títol oficial reconegut pel Govern del Principat d'Andorra, en grau de llicenciat, entre parèntesis "grau de maitrise", que és un títol lliurat revalidat a França, o bé en grau de llicenciatura sí és un títol lliurat o revalidat a Espanya.

Si es va optar inicialment per tancar només a tres llicenciatures l'arribada del mandatari de marques, era perquè es considerava que eren les més indicades per poder gestionar correctament aquesta nova professió. Quant a la diferència de criteri -pel que fa referència als advocats exercents al Principat d'Andorra o no exercents- era provocada una mica pel temor que a les entitats bancàries del país hi ha una grau elevat d'advocats no exercents i que aquests poguessin copsar, en certa manera, la possible clientela exterior i canalitzar-la a través dels bancs. Aleshores, això limitava considerablement l'espai econòmic que podia quedar per a la resta de mandatariis.

El canvi de criteri no ha comportat ni molt menys cap allau d'inscripcions dels col·lectius que no es contemplaven en el primer reglament.

Quant a la segona pregunta del Sr. Mateu, l'article 8 apartat 3 de la Llei de marques ens remet al Reglament d'execució per a les condicions que cal complir per ser reconegut com a mandatari acreditat, així com als tràmits relatius a la constitució de mandatari i a la inscripció de les modificacions que afectin el mandatari i cito textualment:

"Entenem que el reglament havia, doncs, de contemplar les condicions d'alta i de baixa o modificacions que afectin els mandatariis, cosa d'altra part totalment lògica ja que si es fixen els criteris i requisits per poder exercir com a mandatari, que també sigui contemplada la possibilitat, pel sistema adequat i per causes justificades sempre, de la retirada de l'acreditació."

L'única resolució que no és sanció i que es pot aplicar per aquest reglament és la baixa del Registre de Mandataris com a conseqüència de la retirada del dret a

exercir com a mandatari acreditat, i llegeixo textualment la regla 38 E del nou redactat:

“Sempre fonamentada en l'incompliment repetit de la normativa legal vigent en matèria de marques o fonamentada en la repetició de pràctiques contràries al correcte comportament professional que corresponen a un mandatari acreditat” -tanco cometes- i, sempre a proposta del director de l'Oficina de Marques i per resolució administrativa del govern que sempre és susceptible, tal com indica l'article 41 de la llei, de fer un recurs administratiu contra aquesta decisió.

Qualsevol altra sanció o aclariment de responsabilitats haurà d'ésser per via judicial -sigui civil o penal- i la conseqüent resolució judicial podrà també portar annexa la retirada del dret d'exercici de mandatari acreditat.

Quant a la situació actual de l'Oficina de Marques -i així contesto en part la pregunta del Sr. Saboya- dir que la situació actual de l'Oficina de Marques és la següent -segons un resum fet en data d'avui, d'aquesta manera vostès sabran quina és la situació actual. Abans, però, de centrar-nos en la situació actual de l'Oficina de Marques, dir que el Sr. Saboya com a president de la Comissió Legislativa d'Economia ens havia demanat de fer una compareixença en el si de la comissió i no sé si el que exposaré ara davant de vostès serà suficient o haurem de comparèixer igualment davant de la comissió.

En resposta a l'edicte publicat per a la contractació de personal per a l'Oficina de Marques s'han presentat 59 candidatures, de les quals només 43 compleixen els requisits sol·licitats.

Durant el mes de febrer, s'han efectuat les proves psicotècniques, de coneixement general i d'idiomes, i durant el mes de març les de coneixement dels textos legislatius i reglamentaris de marques, a les quals només s'han presentat 30 persones.

Durant el mes d'abril finalitzarà el procés de selecció amb les entrevistes personals amb cadascun dels candidats.

Un cop seleccionats els candidats, es procedirà a la seva formació específica en els procediments d'actuació de l'OMPA.

Quant al local, durant els darrers mesos de l'any passat i el primer trimestre d'aquest any, s'ha procedit a la realització de les obres de reforma i condicionament del local on es localitzarà l'OMPA. Es compta poder utilitzar aquest local després de la Setmana Santa.

Quant al material tan informàtic i d'oficina com mobiliari, fotocopiadora, etc., ha estat tot adjudicat i està ja en disposició d'entrar en funcionament quan el reque-

reixin als subministradors i s'hagin acabat les obres per entrar al local.

Quant a les activitats de formació -que ja s'han iniciat- hi ha tres factors implicats aquí: hi ha l'administració, per mitjà de l'Oficina de Marques; la justícia, i el sector privat, per mitjà dels mandataris acreditats.

Quant a la justícia, aquesta ha manifestat el seu interès per aquest projecte, del qual en fa un seguiment molt proper i s'està actuant coordinadament amb el Consell Superior de la Justícia i amb la Batllia perquè l'Oficina de Marques i l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual organitzin una trobada dels seus tècnics amb els membres de la justícia per informar sobre els criteris d'interpretació generalment acceptats a nivell internacional dels principis jurídics específics del dret de marques.

Igualment, s'ha efectuat una actuació informativa durant aquesta darrera setmana, en mitjans de premsa espanyols, francesos i d'Andorra, alertant els titulars de marques de diverses informacions falses difoses per alguns agents de la propietat industrial espanyols, que podien provocar confusió quant al procediment a seguir per registrar les seves marques a Andorra.

Quant als mandataris acreditats, s'ha plantejat conjuntament amb la Cambra de Comerç l'organització d'un curs de formació per a totes aquelles persones interessades a treballar en aquest tema, ja tinguin la possibilitat d'acreditar-se posteriorment com a mandataris o no.

Un cop ha entrat en vigor el nou Reglament d'execució de les lleis de marques i de taxes modificat el passat dia 7 de març, s'ha obert un període de preinscripció per a la participació en aquest curs, que finalitza demà dia 22 de març. Aquesta preinscripció ha estat plantejada com un sondeig per conèixer l'interès i la necessitat d'espai que ha desvetllat aquest tema.

El resultat al dia d'avui, aquest matí eren 70 persones que s'hi han inscrit i que han manifestat la seva voluntat de seguir el curs. S'espera que aquest nombre s'incrementi quan es formalitzi la inscripció definitiva.

Tal com dèiem abans, em sembla que de 70 persones amb titulació tan sols n'hi ha la meitat, i d'aquesta meitat 32 són els que corresponen a la primera normativa de tres llicenciatures possibles, doncs, vol dir que n'hi han uns quants que s'hi han afegit però no ha estat cap exageració.

Els cursos que s'impartiran es dividiran en dos mòduls de 20 hores cadascun, però d'execució molt diferenciada:

Un primer, d'anàlisi detallada de les lleis i reglaments sobre marques, i de la seva relació amb la normativa internacional;

Un segon, d'adquisició dels coneixements informàtics necessaris per a la presentació a l'Oficina de Marques d'un formulari electrònic de sol·licitud de registre.

El primer mòdul s'impartirà en 10 sessions espaiades de 2 hores cadascuna, aproximadament, per possibilitar la reflexió i l'intercanvi d'opinions i per pair una mica millor tota la filosofia de l'Oficina de Marques i de la llei. En canvi, el segon, s'impartirà intensivament davant d'un monitor, en 5 sessions de 4 hores cadascuna.

L'inici, en definitiva, de les activitats de l'OMPA vindrà condicionat, sobretot, pel procés d'acreditació dels mandataris perquè la realització del curs de formació -tenint present que amb el nombre de preinscrits actualment s'hauran d'organitzar com a mínim 3 grups diferents- farà que la prova prevista al reglament no es convoqui fins a primers del mes de juliol; en conseqüència, l'acreditació s'obrirà a continuació, durant la segona meitat del mes de juliol.

Aquesta prova es convocarà un sol cop per a totes les persones interessades a superar-la, perquè es puguin donar simultàniament totes les acreditacions i no hi hagi uns mandataris acreditats primer que d'altres i tothom estigui en igualtat de condicions. I, el que és més important, a partir d'aquell moment, cal establir un temps prudencial perquè els mandataris puguin organitzar-se professionalment d'una manera correcta i en relació permanent amb l'OMPA, per la qual cosa s'està plantejant l'organització d'un període de proves o de simulació amb ells per contrastar l'eficiència del sistema establert. Això serà quasi indispensable si pensem que, tal com ens han anunciat a l'estranger els experts en la matèria, durant els primers mesos d'activitat es produirà una molt forta presentació de sol·licituds de registre de marca, i el que no es pot permetre -ni l'OMPA, ni els mandataris, ni el país- és donar una imatge exterior d'improvisació.

Res més, gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu? No?...

Sr. Gilbert Saboya? No?...

Hi ha alguna repregunta? No?...

Passem a la segona pregunta formulada:

- Pels consellers generals, Srs. Vicenç Mateu i Vicenç Alay Ferrer, per escrit de data 23 de gener de 1996.

Sr. Vicenç Alay, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé de fet són dues preguntes. Començaré per la primera que diu el següent:

"El Decret de govern de data 11 de gener de 1996 (BOPA 6 de l'any 8, de data 17 de gener de 1996) estableix les missions de la Secretaria d'Estat d'Interior així com els lligams orgànics i jeràrquics amb els serveis que hi estan adscrits. Ensenms atribueix al Sr. Pere Pastor Vilanova la direcció dels serveis generals de la Secretaria d'Estat i el poder jeràrquic sobre una sèrie de serveis i departaments governamentals.

La Llei d'organització de l'Administració general, citada expressament al preàmbul del decret no contempla entre els alts càrrecs de l'Administració general el de secretari d'Estat d'Interior ni el de coordinador, i el decret de referència tampoc no els assimila a cap de les categories legalment existents.

Preguntes:

Primer. Creu el govern que la creació d'òrgans administratius no previstos en les lleis -Secretaria d'Estat d'Interior- i alts càrrecs de l'Administració general -coordinador de la Secretaria d'Estat d'Interior- que modifiquen substancialment l'estructura dels òrgans de l'Administració general que estableix la llei, pot fer-se mitjançant decret del govern?

Segon. No seria més respectuós amb els principis de legalitat, de jerarquia de les normes i de plena submissió de l'Administració pública a la Constitució, les lleis i els principis generals de l'ordenament jurídic, que fos aquesta Assemblea parlamentària qui procedís, si així ho creu convenient, a modificar la Llei d'organització de l'Administració general amb la finalitat de crear els òrgans i càrrecs esmentats?"

Això fa referència a la primera pregunta que com l'altra que hem formulat és del dia 23 de gener -com ha dit el Sr. Vicenç Mateu- des de llavors ha plogut molt tant que ha donat temps a l'exsecretari d'Estat d'Interior, Sr. Montel, a manifestar-se sobre el tema i voldria llegir -perquè crec que és interessant- el que va comentar.

Davant de la pregunta del periodista i en referència a aquesta pregunta que fem avui aquí diu i cito textualment -no afegeixo res:

“Suposo que ho vam fer amb una mica d’humor. Si s’hagués d’analitzar la legalitat de tots els membres de la funció pública a través d’una llei obsoleta s’adonarien -es refereix a nosaltres suposo- que tots els diplomàtics, molts ministres i molts directors són il·legals. M’atreiria a dir que és un país en el qual regna la clandestinitat, el que s’ha de fer és tornar a fer una llei moderna i precisa que defineixi l’autonomia que té el govern per crear departaments. D’aquí a dir que hi ha persones il·legals em van fer riure molt -diu. Bé s’acaba aquí.

És clar, jo, davant d’això, voldria fer varies reflexions al Sr. Cap de Govern.

Primer, he de suposar que el senyor secretari d’estat és coneixedor de la matèria i, a més a més, li voldria dir que -Sr. Cap de Govern- està compartint la taula amb una colla de ministres il·legals que no sabia dir quins són, però que els va nomenar vostè.

Segon, que vostè és Cap de Govern d’un país on regna la clandestinitat i quelcom hi té a veure -m’imagino jo.

Bé, davant d’això, al Sr. Montel li va fer riure molt; a nosaltres no ens fa riure, no sé vostè què en pensa. Pensem que en lloc d’atrevir-se a dir això que “regna la clandestinitat” el Sr. Montel hauria fet millor de redactar un projecte de llei...

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Alay li voldria demanar que se centrés en la pregunta...

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Té a veure amb la pregunta, és a dir, hi ha hagut una contesta d’un senyor que és al govern i m’agradaria...

El M.I. Sr. Síndic General:

Voldria que quedés clar que la pregunta és la que es va entrar...

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Val, és igual, però, no és igual, però accepto el que em diu vostè, pero aquí, però m’agradaria que el Sr. Forné em contestés sobre el tema.

Res més, gràcies.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Sr. Síndic.

Perdoni que li doni l’esquena Sr. Vicenç Alay no hi ha d’altra manera de fer-ho...

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Ah! Perdoni...

El M.I. Sr. Síndic General:

Teniu la paraula.

El M.I. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Doncs, primerament, sobre aquest comentari darrer que ha fet el Sr. Vicenç Alay, he de dir que les manifestacions fetes pel Sr. Montel van ser fetes posteriorment a deixar el càrrec a demanda pròpia. Són comentaris de premsa que s’haurien de llegir tots ells en el seu context i no crec que s’hagin de discutir en aquesta sala del consell.

Contestaré, gustosament, a les preguntes que vostè m’ha fet en el sentit següent: és veritat que la Llei d’organització de l’Administració general no contempla entre altres càrrecs de l’administració el de secretari d’Estat d’Interior ni expressament el de coordinador, tampoc el de secretari d’Estat de Medi Ambient. De fet, encara és veritat, aquella llei no parlava ni de ministres, el que passa és que els ministres són citats per primer cop, com és evident a la Constitució i que -com és natural- la Constitució no determina ni la quantitat de ministres ni les competències sectorials de cadascun d’ells. En canvi, aquella llei referida, per exemple, fixava un màxim de sis consellers de l’executiu llavors, cosa que òbviament no s’ha pogut aplicar des de la Constitució ni havia d’ésser així.

L’article 72 de la Constitució diu que el govern es compon del Cap de Govern i dels ministres en el nombre que determina la llei. A falta d’una llei posterior a la Constitució se segueix aplicant en tot allò en què sigui possible la Llei de l’Administració general, que malgrat tot continua sent vigent en una sèrie de temes que actualment no es poden substituir; són temes en els quals hi ha llacunes; però nosaltres fem el que podem i ens permet aquesta llei que tenim tots plegats. I així ho ha fet aquest govern i així ho han fet els governs anteriors.

Aquesta llei que se cita expressament en l'exposició de motius i també en l'articulat, en els seus considerants perdó, no té en compte el càrrec de secretari d'Estat d'Interior perquè no es tracta realment d'un alt càrrec de l'Administració general, és un càrrec polític. I aquest càrrec polític assumeix o va assumir les delegacions de competències governamentals d'interior i justícia -com és prou sabut- com també és el cas de la Secretaria d'Estat de Medi Ambient mentre va existir aquesta figura representada per una persona. En virtut de la separació de poders, jo crec que al govern li correspon nomenar aquests càrrecs de confiança política en una forma que pot tenir un nom o pot tenir un altre però que existeixen i són els que funcionen a tot arreu, encara que és evident que hi ha la mancança de la llei. No hi ha dubte.

Pel que fa al càrrec de coordinador d'interior. Aquesta figura expressament no existeix perquè ja hem dit que la Constitució només parla de ministres i de Cap de Govern, però en la mateixa Llei de l'organització de l'Administració general diu, l'article 15, que davant de cada departament hi haurà un director o en el cas de no haver estat nomenat d'acord amb el que disposa l'article 10 de la mateixa llei hi haurà una persona que exercirà les funcions que li siguin encomanades. A nosaltres ens sembla, i així ho interpretem, que tenim, perfectament, la facultat de tenir una persona que s'anomeni coordinador per la feina que fa, en aquest cas, el Sr. Pere Pastor i que la fa, per cert, molt bé. Es pot fer amb aquest nom o amb el que es vulgui, però aquell decret es limita a desenvolupar una disposició legal existent, amb totes les llacunes que es vulgui, això sí.

Quant a la segona pregunta feta pel conseller no adscrit Sr. Vicenç Alay, els preocupa la disposició addicional del decret perquè dóna les competències concretes a una persona concreta. L'article 22 de la Llei de l'Administració general ens diu que es permet la delegació de funcions d'organització i de direcció, l'article 17 preveu que els serveis i d'altres unitats administratives estiguin sota la responsabilitat d'una persona expressament delegada, i l'article 24 afegeix que la delegació ha de ser efectuada per un acte individual escrit precisant la natura de la delegació, i d'aquest acte se n'ha de fer publicitat, és a dir, s'ha de publicar al BOPA com en aquest cas es va fer. Inclús l'article 12 descriu breument les funcions dels secretaris generals tècnics i diu les funcions específiques que els corresponen -les quals s'indiquen en el decret de nomenament- per tant, és el nomenament d'una persona el que pot perfectament atribuir-li unes competències.

Llavors la disposició addicional no representa un nomenament o una creació d'un càrrec públic sinó una

delegació de competències. Aleshores hauria d'afegir que, si bé la delegació es fa en el marc d'una disposició normativa de caràcter general, es distingeix dins de l'articulat del decret una primera part que desenvolupa les competències i organització de la Secretaria d'Estat d'Interior i una segona titulada disposició addicional diferent que la recull.

És cert que cal modificar la Llei d'organització de l'Administració general i s'ha de fer, però -com en tantes altres matèries com s'ha posat de manifest aquí- l'edifici postconstitucional es va fent a mesura de les prioritats que van sorgint, i no es pot fer tot de cop. Jo crec que el govern té la facultat d'organitzar l'administració perquè sigui al més eficaç possible i, em sembla, que és per aquest motiu que creiem que ho podem fer.

Respecte als comentaris que s'han fet sobre els ministres, vull dir que sobre els ministres la Constitució en parla clarament, però és veritat -i ho puc confirmar- respecte als ambaixadors, respecte a tota mena d'empleats diplomàtics, secretaris d'ambaixada, ministres plenipotenciaris -que hem tingut o que tenim- no se'n parla enlloc, i això no vol dir que siguin il.legals o que el país estigui en una il.legalitat.

El comentari fet a la premsa per part del Sr. Montel era fet amb aquest esperit satíric i es correspon a una realitat -és veritat. Si el secretari d'Estat d'Interior mentre va existir -que va ser nomenat fa més d'un any- i la secretària d'Estat de Medi Ambient mentre va treballar -que va fer quasi un any de feina- no eren legals, tampoc ho eren els ambaixadors, etc. Per tant, jo crec que en aquest tema, en fi, és legítim que es plantegi la conveniència que hagi una regulació perfecta de l'Administració andorrana; s'hi està treballant, des del meu govern s'ha posat en marxa i s'ha contractat les persones adequades per fer-ho i s'està portant a terme el que feia falta fer.

El que feia falta fer és un estudi de l'administració des de la funció pública fins a la política en tots els seus aspectes. No és una feina fàcil, no és una feina que es pugui improvisar, és una feina que requerirà el consens més que moltes i amb aquest esperit ho portarem a aquesta sala o a les comissions corresponents quan ho tinguem més elaborat. De fet ja s'ha començat a fer, ja s'hi està treballant intensament; per tant, crec que en un període curt de temps no podem parlar més de càrrecs que no figuren en les lleis com ara mateix està passant amb aquests que s'ha dit i amb els que ara potser, si féssim un esforç, trobaríem tots plegats.

La llei aquella és de l'any 1985 i la Constitució només és de l'any 1993. El desenvolupament s'ha d'anar fent i l'anem fent entre tots, crec que prou bé i prou ràpid,

malgrat la pausa i la mesura que s'ha de prendre en unes coses més transcendents.

Res més.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, succeeix que -i al Sr. Cap de Govern li agraeixo- ha contestat una pregunta que encara no havia formulat i que és la segona pregunta. No sé si té sentit que la formulí però potser servirà per il·lustrar millor a la gent sobre el que estava contestant.

La segona pregunta deia així:

"Segons la disposició addicional del Decret de data 11 de gener de 1996 esmentat, el Sr. Pere Pastor Vilanova, coordinador d'interior, exerceix a més de la seva tasca de direcció dels serveis generals, el poder jeràrquic, d'acord amb les instruccions del secretari d'Estat d'Interior, sobre el Servei d'Immigració i Treball, el Departament de Personal, el Servei de Passaports, el Servei de Medicina Legal i Forense i l'execució pressupostària de l'Administració de Justícia.

Primer. Considera el govern que és conforme a la legalitat establir en una disposició de caràcter general que determinades competències -la direcció dels serveis generals i el poder jeràrquic sobre determinats serveis i departaments- les exerceixi una persona concreta, o, al contrari, considera que la competència hauria d'atribuir-se a un òrgan administratiu o a un càrrec públic amb independència de qui sigui el seu titular?

Segon. Pot considerar-se que el decret de referència significa el nomenament del Sr. Pere Pastor Vilanova com a director d'un servei o com a coordinador -càrrec inexistent, repetim, en el nostre ordenament jurídic- de la Secretaria d'Estat d'Interior, repetim també -òrgan inexistent en la nostra legislació?

Tercer. Considera el govern que és correcte que el nomenament per a un càrrec públic o l'atribució de determinades i importants competències a una determinada persona es materialitzi en una disposició normativa de caràcter general?"

Bé, el Sr. Cap de Govern ho ha estat contestant. Jo davant d'això li he de dir que és clar per nosaltres -li agraeixo a més que ens hagi donat la raó. Jo, en aquell

tros, he volgut demostrar a qui correspongui que sí que tenim un cert sentit de l'humor. Respecte al que ens ha comentat, és cert ens ha donat la raó -repeteixo, li agraeixo- però, aleshores és qüestió de posar-hi remei ràpidament. No pot ser que davant d'una llei obsoleta en lloc de redrecar-la -i vostès tenen la facultat d'entrar un projecte de llei i ho sabem- el que fan és tirar pel dret. Això és inadmissible: o sigui, tenen mecanismes i els han d'utilitzar.

També, per a nosaltres queda clar que les competències han de recaure en els òrgans. És inadmissible que recaiguin en una persona com passa aquí -i ja dic, independentment de la categoria a què vostè s'ha referit d'aquest senyor, que nosaltres no posem en dubte.

Per altra banda, també voldria dir que en referència als decrets penso que s'hi haurien de mirar més perquè hi ha coses que són difícils d'entendre. Es parla en aquest decret en concret que aquest senyor, que és coordinador, té neutralitat o se li exigeix neutralitat política i, en canvi, es diu que està per sobre de gent com els directors -dels quals hem tingut discussions com en el cas Triquell amb informes que ens parlen que el director és una figura política. Es fa difícil d'entendre que un senyor que està per sobre d'un càrrec polític sigui políticament neutral, o sigui, en tot cas, és un debat que hauríem de resoldre.

Per la resta, jo espero que sigui cert això que ha dit sobre que es resolguin totes aquestes irregularitats. És més, penso que aquesta irregularitat a la llum del Codi de l'Administració, en el seu article 7, aquest decret és nul de ple dret, perquè si no recordo malament -ara no ho buscaré- l'article 7 ens parla dels rangs, de les normes, etc., i és nul·la de ple dret qualsevol norma que infringeix una norma superior i, en aquest cas, creiem que passa.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només per precisar que jo mantinc que no hi ha il·legalitat respecte a la definició del càrrec, i també en referència a les competències que té. I analitzant el tema des d'un caire més general, és a dir, partint que no crec que hi hagi il·legalitat en el seu nomenament i en les seves funcions, sí que és cert -com ha constatat molt bé el Sr. Vicenç Alay- que es pot dir que el coordinador està per sobre des del punt de vista jeràr-

quic de persones que poden ser directors de caire polític fins a cert punt. Precisament, això, crec que és bo perquè tant al Departament d'Interior com el de justícia -amb totes les competències que tenen- els faltava una estructuració real. Aquí hi ha persones que ho poden acreditar -quan era secretari el Sr. Cinca ho assumia, crec pràcticament ell i sap la importància de treball que donen cada dia més tots els temes de la policia i tots els temes d'interior. A més a més, s'ha de tenir en compte també tot el treball que s'ha fet amb els comitès d'experts per portar a la pràctica totes les lleis que ja s'han presentat en aquesta cambra així com les que se segueixen presentant.

A partir d'aquí vull destacar que s'ha procurat fer una estructura amb persones que fugen com el foc de la qualificació de polítiques. El Sr. Pere Pastor, de cap manera vol acceptar en cap moment ser director polític de res. Ell vol estar allà com un funcionari i fer la seva feina al marge de les contingències polítiques. Jo crec que és bo que sigui així, perquè qualsevol administració que hi hagi, qualsevol govern que hi hagi en aquest país, trobarà una estructura entre les persones perfectament rodada i al corrent de tots els temes importants del país, i crec que això és el que s'ha de desitjar, més encara en el Departament d'Interior potser que en cap d'altre.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha repreguntes?... Sr. Vicenç Alay?

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Volia dir que em sembla molt bé que el Sr. Pere Pastor fugi del foc a l'hora de tenir responsabilitat política, però la llei és la llei i em sembla que la llei està per sobre d'aquestes consideracions i, bé, no vull continuar amb aquesta discussió.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Bé, hi ha alguna repregunta? No?...

Doncs se suspèn la sessió durant quinze minuts.

(Són les 17h55)

Es reprèn la sessió a les 18h20.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem a la pregunta següent, formulada:

- Pel conseller general, Sr. Jaume Bartumeu Cassany, per escrit de data 13 de febrer de 1996.

Sr. Bartumeu, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

La pregunta que vam entrar el dia 13 de febrer d'aquest any fa referència a l'inventari del patrimoni de casa Rossell d'Ordino. És una pregunta que en la seva exposició de motius recorda una anterior pregunta d'un altre grup parlamentari, en aquest cas, de l'Agrupament Nacional Democràtic en relació amb l'inventari de l'edifici de la casa Rossell d'Ordino. Parlem també de la resposta que va fer el Ministre de Cultura a la pregunta d'aquest altre grup parlamentari però, de fet, el que movia a la nostra pregunta és la preocupació de nombrosos ciutadans de la parròquia d'Ordino en relació amb l'inventari dels béns immobles del patrimoni de casa Rossell. Inventari, que nosaltres pensem que hauria d'anar acompanyat de les corresponents delimitacions de finques i de la definició de les delimitacions amb els tercers propietaris que són veïns de l'important patrimoni de casa Rossell.

Aquestes delimitacions -dèiem el dia 13 de febrer- esdevenen urgents en la mesura que avui el patrimoni de l'estat pot sol·licitar i obtenir la col·laboració de persones d'edat avançada que coneixen per tradició familiar o per haver-les conreat, els límits i les confrontacions de les finques de casa Rossell, sense ésser part afectada ni interessada en el resultat de les delimitacions.

Les delimitacions -dèiem al mes de febrer- esdevenen també urgents en la mesura que diverses informacions coincidents arribades al nostre grup parlamentari fan témer per una lenta però continuada subtracció patrimonial per la subreptícia via dels moviments de parets i talussos a hores intempestives.

I, per això, vam preguntar al govern:

En primer lloc, quin és l'inventari dels immobles, terrenys i finques del patrimoni de casa Rossell d'Ordino esdevingut patrimoni públic?

Demanàvem l'exposició detallada d'aquest patrimoni amb esment exprés del nombre, qualitat i extensió de les finques i immobles.

En segon lloc, demanàvem si aquest inventari s'havia fet, en quines condicions s'havia procedit a la definició, afitament i delimitació de les finques?

I, finalment, demanàvem si la definició, afitament i delimitació no s'havia fet, si no creia el govern que era urgent de fer-ho? I, en tot cas, si no creia el govern que potser no s'hauria hagut d'acceptar el trasllat judicial de la possessió fins a disposar del corresponent inventari detallat?

Abans altres companys que preguntaven al govern deien que havia plogut molt; en aquest cas, a Ordino segur que hi ha nevat més que plogut i hi ha hagut novetats. El Sr. Ministre abans d'entrar m'ha comentat que portava, efectivament, un inventari detallat sobre el tema. Jo, si el Sr. Síndic em permet i el govern també, abans que contestin -si l'inventari és tan detallat i tan gruixut- tampoc voldria imposar aquí a la cambra la lectura detallada que demanàvem. I, per tant, el nostre grup es conformaria, amb independència de la contesta que faci el Sr. Ministre, rebre trasllat -que, evidentment, hauria de ser públic per als altres grups, però em temo que si no pot ser i acabariem massa tard i no voldríem obligar-hi tal com estava formulada la pregunta.

Em reservo per recontestar quan el govern hagi dit el que hagi de dir.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, jo volia dir el mateix que ha dit el Sr. Bartumeu en el sentit que l'inventari que veuen sobre la taula, amb els plànols corresponents, és preferible que l'enviem a tots els grups, per moltes raons, entre altres, pel tractament d'una pregunta -segons els horaris que el Sr. Síndic molt generosament allarga; tampoc podem estar-nos una hora quan són vuit minuts els tractats- i perquè crec que aquesta és una pregunta que és millor enviar-la -tots aquests inventaris- a tothom i així poder gaudir de la informació completa. Fins i tot, inclús -i ho dic al company o excompany advocat- i com que hi ha una sèrie de finques sobre les quals la situació jurídica no està clara, hem definit les finques que poden estar en cartes de gràcia; però, és clar, aquí s'ha d'estudiar cas per cas la seva possibilitat de redimir-les o no. I, per tant, és un inventari que fins i tot és preferible que es tingui aquí a nivell de consellers, però tampoc cal fer-lo públic.

A partir d'aquí, jo voldria passar la paraula al Sr. Ministre que els donarà detalls sobre el que s'ha fet fins ara. És evident que tal com vostè ha suggerit s'ha de consultar a les persones d'edat que encara hi ha a Ordino perquè ens puguin informar sobre el tema.

En referència a les parets -per sort el patrimoni de casa Rossell en una gran part està molt definit precisament per les parets- la immensa majoria del patrimoni està molt marcat, estava ja molt delimitat, abans ja que els marmessors una part de la feina la van fer.

Quant al que ha dit vostè de no acceptar el patrimoni de la casa Rossell fins haver-ho fet tot, crec que no era la postura adequada. Crec que era preferible que hi hagués un hereu i que aquest hereu pogués actuar en referència a la conservació tant del patrimoni cultural com és la casa com també en la conservació del patrimoni físic, perquè descarregar-nos una vegada més amb la justícia crec que no era tan eficaç i, a més a més, crec que ens correspon per la justícia tal com ens ho han donat. El Sr. Montanya ho acabarà d'explicar.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Montanya, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Lluís Montanya:

Gràcies, Sr. Síndic.

En principi donaré coneixement, amb la lectura, de la manera que s'ha efectuat l'inventari de totes les finques -que serà objecte de trasllat a tots els grups parlamentaris.

El govern, a partir de l'acte de lliurament que li efectua el batlle dels béns immobiliaris (finques i edificacions) encomana al Ministeri d'Ordenament Territorial l'execució d'un inventari exhaustiu de tot el patrimoni de casa Rossell d'Ordino.

Del resultat d'aquest inventari, pendent d'una depuració i actualització quant a possibles gravàmens, litigis sobre límits o altres conflictes sobre la legalitat de la propietat, se'n desprèn:

- El nombre d'edificis del patrimoni de casa Rossell és de 7.
- El nombre de finques no edificades és de 52.
- La superfície total del terreny patrimoni de casa Rossell, pendent de la depuració esmentada anteriorment, és d'uns 510.000 m².

Hem recollit la relació detallada de tot aquest patrimoni d'immobles en uns quadres en què figura la informació següent:

- El número de la finca de l'1 al 56 que hi ha donat el Ministeri d'Ordenament Territorial.

- El número que figura en el cadastre parroquial.

- El nom de la propietat segons acta judicial.

- El nom de la propietat segons el cadastre d'Ordino en les finques que es troben fora de l'acta judicial.

- Superfície en m² obtinguda pel Ministeri d'Ordenament Territorial a partir dels plànols topogràfics oficials a escales 1/500, 1/1.000 i 1/10.000.

- Situació i localització sobre els plànols topogràfics oficials.

- Observacions diverses sobre arrendaments, gravàmens constatats, observacions sobre les edificacions, etc.

Quant a la confecció de l'inventari, s'han emprat les següents fonts d'informació:

- Les actes de lliurament dels béns de casa Rossell efectuades pel Batlle i plànols parcel·lars existents a diverses escales aixecats per tècnics fa alguns anys, encara en vida dels propietaris.

- Informacions rebudes in situ pels marmessors i masovers que han conreat els terrenys en el decurs de les darreres dècades.

- El cadastre dels béns immobles del Comú d'Ordino.

Com hem citat, un primer inventari, amb la definició i delimitació topogràfica de totes les propietats que ens han permès les diverses fonts, ha estat ja efectuat i recollit sobre la cartografia oficial, amb límits alguns d'ells pendents de contrastar i clarificar amb els propietaris veïns.

L'afitament s'efectuarà quan el temps ho permeti i, a més, es procedirà a un aixecament per coordenades, referides al sistema cartogràfic general d'Andorra, dels punts més representatius dels límits de cadascuna de les propietats, fet que ens permetrà tornar a reimplantar la propietat qualsevol que sigui la transformació de la seva morfologia que pugui esdevenir en el futur.

S'ha constatat que en alguna finca (la Clota Verda) els propietaris veïns han procedit al tancament de la propietat limítrofa sense contrastar amb el govern la bondat de la delimitació, però aquest fet, en cas de trobar-se incorrecte, es corregirà posteriorment en el moment de l'afitament general i aixecament per coordenades dels límits que s'han fixat amb els senyors que han fet aquest afitament.

També s'han detectat anomalies com el de la venda a dues persones diferents d'un mateix terreny en un termini de 10 anys.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

A veure, senyor ministre, li agraeixo la informació que ens ha facilitat, i encara més, la que ens enviarà. Per tant, el nostre grup felicita el govern per tot el que s'ha fet. Només ens hauria agradat que hagués quedat constància que la nostra pregunta és del dia 13 i que bona part dels afitaments es van començar a fer a partir del dia 20 de febrer, la qual cosa vol dir que la nostra missió de control parlamentari d'alguna manera va ajudar el govern a tirar endavant el que ja ens consta que volia fer.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Per replicar breument. No vam fer els afitaments perquè vostès hagin fet la pregunta, sinó que s'estaven fent abans i, a més a més, s'estaven fent allà on es podia perquè hi havia una quantitat de neu important. El control parlamentari, naturalment, que s'ha fet correctament i no s'acaba aquí, és a dir, això serà més llarg, hi ha més feina i continuarem informant amb molt de gust de totes les incidències sobre casa Rossell tan aviat com es produeixin.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna repregunta? No?...

Passem, doncs, a la pregunta següent formulada:

- Pel conseller general, Sr. Jaume Bartumeu Cassany, per escrit de data 13 de febrer de 1996.

Sr. Bartumeu, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, aquesta pregunta és més de caire institucional i diu així:

“La Comunitat de Treball dels Pirineus és un organisme que reuneix els governs autònoms i els consells regionals de les zones pirinenques d'Espanya i França.

Les institucions andorranes van començar a participar en els seus treballs durant la dècada dels setanta mitjançant el Consell General i la Sindicatura.

Eren, aquells, uns anys d'una gradual i pacient afirmació de la personalitat internacional d'Andorra i va “semblar” -hi ha un error, el Consell General a l'hora de transcriure-ho va fer un error o potser de Nova Democràcia a l'hora de redactar la pregunta- en lloc de “sembrar”, a les autoritats responsables d'aleshores, que una bona manera d'acostar-se a l'adhesió al Consell d'Europa passava per participar en aquella Comunitat de Treball dels Pirineus.

La promulgació de la Constitució l'any 1993 i el correlatiu reconeixement de la personalitat internacional de l'Estat andorrà han resituat les nostres institucions.

En aquest sentit, la participació de les institucions andorranes en la Comunitat de Treball dels Pirineus s'hauria de fer, pensem nosaltres, com a l'Assemblea de poders locals i regionals del Consell d'Europa, mitjançant els comuns i no pas amb presència directa del Govern de l'estat.

Contràriament a aquest criteri, el govern ha fet saber el passat mes de gener que no solament continuava participant a la Comunitat de Treball dels Pirineus, sinó que el propi Cap de Govern serà qui encapçali la representació andorrana al Consell Plenari d'aquella entitat regional.

I és per això que preguntàvem al govern:

Primer. Si creu el Cap de Govern que la seva participació en aquestes reunions, en bona part de les quals no hi assisteixen directament ni els presidents de les comunitats autònomes o consells regionals participants, contribueix a reforçar la personalitat de les institucions andorranes a l'estranger?

Segon. Si no seria més adient que el govern cedeixi la seva participació en aquest fòrum regional a les autoritats locals andorranes, reservant-se la presència del govern i del seu cap en aquells fòrums internacionals on calgui representar l'Estat andorrà?

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Mas, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Manuel Mas:

Gràcies, Sr. Síndic.

Encara que la pregunta estigui dirigida directament -almenys, la seva primera part- al Sr. Cap de Govern, sí el Sr. Bartumeu no hi té inconvenient la contestaré jo perquè quan el govern va entrar en funcions la CTP estava inclosa en les competències del Ministeri de Relacions Exteriors. Nosaltres hem mantingut la mateixa estructura amb una coordinadora i una administrativa que s'ocupen d'aquest tema.

Les respostes a les preguntes que se'ns formulen aquí podrien ser gairebé monosíl·labs. A la primera s'hauria de dir que no. I, a la segona, s'hauria de dir que sí.

Però, això es mereix com és lògic una més àmplia explicació.

Durant tot l'any 1995 i el que portem de l'any 1996 ni el Sr. Cap de Govern, ni cap ministre ha participat a les reunions que s'han fet de la CTP. A aquestes reunions de treball hi han continuat assistint els tècnics que habitualment hi assistien així com la coordinadora de la CTP que depèn del Ministeri de Relacions Exteriors.

Aquesta “inquietud”, per dir-ho d'alguna manera que ens formula, la pregunta sobre aquesta possible desigualtat que s'ha creat a partir de l'aprovació de la Constitució i, per tant, a partir de declaració d'Andorra com a estat, respecte al fet que a aquesta conferència hi assisteixen autoritats que almenys pel que fa referència al rang no correspondria al mateix, el govern ja se la va formular l'any passat en diversos moments. Cada cop que hi havia una convocatòria d'aquestes reunions, doncs, francament fèiem la reflexió de fins a quin punt era procedent que el govern en tant que institució assistís a aquestes reunions. Aleshores, vaig prendre contacte si vostè vol, d'una manera informal, amb els cònsols de les parròquies per començar a tractar aquesta qüestió i per mirar com es podria estructurar la presència d'Andorra a dins de la Comunitat de Treball dels Pirineus, més enllà de l'eventualitat de la reflexió de fins a quin punt és necessari o és positiva aquesta presència o la mateixa existència d'aquesta comunitat quant a la seva efectivitat.

L'any passat es va preferir deixar el tema en suspens i esperar que hi hagués les noves eleccions i que estiguessin constituïts els nous comuns. D'aquesta manera, durant el mes de gener de 1996 i previ acord adoptat pel govern, vaig començar a parlar amb els cònsols, especialment, amb la cònsol de Canillo, en tant que representant de tots els cònsols per mirar quina podia ser la seva opinió sobre el tema. Curiosament -no sé si es tracta d'una coincidència- però, el dia 12 de febrer, és a dir, el dia abans de la seva pregunta, vaig tenir una reunió al govern

amb la cònsol de Canillo i amb la cònsol d'Ordino -que havien estat delegades pels cònsols per tractar d'aquesta qüestió. Durant aquesta reunió es va plantejar -més o menys en els mateixos termes que vostè em formula la pregunta- el fet de si no era més interessant que hi participin els cònsols ja que els comuns podien equiparar-se -tot i que les funcions tampoc són les mateixes- amb els poders regionals i locals que existeixen a la Comunitat de Treball dels Pirineus.

Encara no tinc la resposta oficial perquè no ha arribat per escrit, però, en aquell moment, els cònsols em van dir que es reunirien a principis del mes de març i a mi ja se m'ha comentat que els cònsols han acceptat la seva presència a la Comunitat de Treball dels Pirineus com a representants polítics de l'Estat andorrà. Per tant, doncs, quedarien més equiparats amb els consells generals o locals que assisteixen a aquesta conferència, a aquest organisme. Inclús sé que d'alguna manera s'haurien ja designat els representants dels comuns, sembla ser que són el cònsol d'Ordino i el cònsol d'Encamp. Insisteixo, però altre cop sobre el fet que encara no tinc la constància oficial i escrita d'aquesta resposta.

Respecte al tema que ens ocupa, l'única qüestió que hi havia a resoldre és que els comuns -i ja se'n va parlar, també informalment, l'any passat- han manifestat la seva disponibilitat respecte a la seva presència a la Comunitat de Treball dels Pirineus, però, lògicament, ens han comunicat que a nivell tècnic, possiblement, els comuns no podrien resoldre d'una manera directa la seva participació. En referència a això, el govern entén que no hi cap problema perquè es pot coordinar perfectament la presència dels cònsols amb una cooperació tècnica per part del govern facilitant l'assistència dels mateixos tècnics que fins ara havien participat en aquestes reunions.

Finalment, només dir-li que pel que fa referència a l'últim apartat de l'encapçalament de la seva pregunta respecte a si el Sr. Cap de Govern assistiria a una propera reunió de la Comunitat de Treball dels Pirineus, jo no sé si s'ha produït aquesta comunicació; no tinc present que s'hagi produït així, però, en tot cas, no és una cosa que encara estigui decidida. Quan va haver-hi la convocatòria per al dia 17 i 18 d'abril -si no recordo malament- d'una reunió plenària, encara no hi havia hagut el retorn de la contesta dels senyors cònsols; per tant, havíem de manifestar qui assistiria en aquesta reunió. La coordinadora de la CTP dependent del Ministeri de Relacions Exteriors va fer saber que alguna personalitat de govern hi assistiria o que, en tot cas, doncs, hi hauria alguna personalitat d'Andorra que prendria part en aquesta reunió. No està decidida encara la presència perquè -insisteixo- estem pendents encara de rebre oficialment la resposta dels comuns,

però, en tot cas, sí que li puc avançar que el proper dimarts dia 26 a les dotze tenim prevista una reunió -el Cap de Govern, el cònsol d'Ordino, el cònsol d'Encamp i un servidor, juntament amb la coordinadora- per analitzar la qüestió i per decidir quines persones assistiran a aquesta reunió que, en principi -per part nostra, evidentment, no hi hauria cap problema, si els cònsols estan disposats a anar-hi, com sembla que és així- serien els cònsols els que assistirien a aquesta reunió de treball de la CTP.

En resum, i contestant a la seva pregunta que m'havia fet abans, és evident que entenem que ni el Cap de Govern, ni ningú del govern ha d'assistir a aquestes reunions, en les quals assisteixen personalitats d'autonomies o consells regionals dels països veïns i, per tant, entenem que evidentment la representació s'ha de cedir als comuns que d'alguna manera són els que ocupen l'equivalència de la representació local. Entenem, doncs, que són els cònsols els que han de tenir la representació política en aquestes reunions i que, en tot cas, l'assistència tècnica del govern la tindran sempre a punt.

Només hi ha un últim punt i és que això voldríem resoldre-ho d'una manera immediata no tan sols per l'assistència a aquesta reunió que hi ha a Pamplona el proper mes d'abril, sinó perquè no hem d'oblidar que l'any que ve la presidència correspon a Andorra i d'alguna manera hauríem de començar a preparar des d'ara aquesta presidència. En conseqüència aquesta qüestió podria quedar resolta immediatament. Jo penso -pel que s'ha manifestat- que serà així, d'aquesta manera.

Res més.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha alguna intervenció més? No?...

Passem, doncs, a la següent pregunta formulada:

- Pels consellers generals, Srs. Vicenç Mateu i Vicenç Alay Ferrer, per escrit de data 19 de febrer de 1996.

Sr. Vicenç Alay, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, aviat farà un any que, en aquesta mateixa cambra, en ocasió del debat sobre la Proposició de llei de mesures provisionals per a la preservació dels espais naturals i rústics, tots els grups parlamentaris, amb

independència del sentit del seu vot, afirmaren la necessitat d'elaborar una Llei d'ordenament territorial.

El govern manifestà aleshores que ja estava treballant sobre l'esmentada llei i es comprometé a presentar ben aviat un projecte de Llei d'ordenament del territori per a ésser debatut i, si escau, aprovat en el si del Consell General.

El proppassat 8 de febrer unes allaus a Arinsal posaren de manifest el deficient ordenament territorial i la urgència d'una normativa general en relació amb l'ordenament del territori que permeti harmonitzar l'activitat humana i el creixement econòmic amb el respecte al medi ambient i les lleis de la natura.

Per tot això, els consellers d'Iniciativa Democràtica Nacional preguntem:

Primer. En quin estat es troba l'elaboració del Projecte de llei d'ordenament territorial?

Segon. Quins són els principis rectors que a judici del govern han de vertebrar la futura llei?

Tercer. Es pot comprometre el govern a presentar davant el Consell General, i quan, el Projecte de llei d'ordenament del territori?

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Montanya, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Lluís Montanya:

Gràcies, Sr. Síndic.

Com s'ha informat a aquesta Assemblea, l'any passat es constituí una comissió tècnica sota la coordinació del Ministeri d'Ordenament Territorial per a la redacció d'un primer avantprojecte de llei d'ordenament del territori o llei del sòl, integrada per representants del Col·legi d'Enginyers, Col·legi d'Advocats, Col·legi d'Arquitectes i tècnics designats pels comuns.

Aquest equip de treball ha mantingut nou reunions en el curs dels anys 1995 i 1996, i s'ha establert una mecànica de treball i un esquema general del que haurà de ser la futura llei.

El procés en curs pretén la transformació de l'actual legislació en la matèria en:

Primer. Un Reglament d'higiene i salubritat en l'edificació, per via de derogació, substitució, modificacions, adaptació i actualització de les ordinacions vigents -avui lleis- que han de passar a convertir-se en reglaments d'edificació que hauran de respectar com a marc totes les normatives subsidiàries de planejament posteriors.

Segon. Manteniment de l'ordenament vigent - convenientment actualitzat, depurat i ordenat- de forma transitòria fins que els comuns no portin a terme llurs respectius plans generals.

Tercer. Substitució de la normativa vigent en matèria d'edificació pel reglament mencionat en el primer punt i per la pròpia normativa subsidiària del planejament realitzada per les administracions locals.

Quart. Modificació i agilització de les llicències de construcció amb la tramitació d'un únic expedient.

Enguany, amb les eleccions comunals s'han constituït nous consells comunals als quals s'ha demanat la designació dels nous representants d'aquestes institucions i esperem rebre resposta en un termini breu per continuar les reunions de treball que s'han vist interrompudes.

Els principis rectors que a judici del govern han de vertebrar la futura llei són:

L'objectiu bàsic de la llei és regular tots els aspectes que incideixen sobre l'ordenació del territori d'Andorra, tenint en compte entre altres les competències que la Constitució d'Andorra i les lleis qualificades de transferències i competències comunals atorguen a cada institució.

Aquest nou marc jurídic haurà de permetre estructurar i legitimar les diverses figures de planejament urbanístic, mitjançant la llei general i reglamentació posterior derivada de la seva aplicació. Aquesta normativa haurà d'integrar-se dins de la política general de planificació en la qual es coordinin el desenvolupament del país en general i de cada parròquia en particular. És sabut que objectius bàsics de la planificació urbanística són aconseguir el benestar de la persona dins de la comunitat i satisfer les exigències funcionals de la dinàmica urbana dins d'un màxim respecte al medi ambient i tenint en compte les condicions i situacions del sòl disponible.

L'actual cos legislatiu en matèria d'urbanisme i construcció degudament depurat i actualitzat s'integrarà dins de la llei o reglamentació posterior, i serà també una fita la simplificació dels procediments administratius que avui resulten excessivament feixucs per als administrats amb la tramitació única dels expedients administratius d'urbanisme i construcció.

A títol genèric, podem indicar que la futura Llei del sòl, haurà de ser aprovada com a llei qualificada i els títols generals que inclourà seran:

Títol primer. Objecte i finalitat de la llei.

Títol segon. Règim urbanístic del sòl -en el qual s'integrarà la Llei sobre cartografia, riscos naturals, zones afectades per moviments de terres.

Títol tercer. Regulació dels instruments d'ordenació del territori.

Títol quart. Planejament a escala comunal.

Títol cinquè. Regulació de l'execució del planejament.

Títol sisè. Expropiacions i règim de venda obligatori.

Títol setè. Regulació administrativa, tramitació i disciplina urbanística.

Títol vuitè. Relacions de l'administració amb el mercat del sòl.

Títol novè. Relacions interadministratives.

Títol desè -si escau. Un registre de la propietat- que també podria ser objecte d'una llei específica, a part de la Llei d'ordenament del territori.

Quant a poder presentar davant el Consell General el Projecte de llei d'ordenament del territori hem de dir que, amb l'esquema de treball que hem esmentat i malgrat les dificultats i complexitats que representa la redacció d'una llei amb tanta incidència sobre la societat i economia andorrana i sobre les diverses institucions, els objectius del govern són:

- Que l'equip de treball encarregat de la seva redacció lliuri al Ministeri d'Ordenament Territorial a darrers de juny d'enguany l'esborrany del corresponent avant-projecte de llei.

- Una vegada examinat pel govern es lliurarà a tots els comuns aquest document amb l'objectiu que abans que finalitzi el mes de setembre hi formulin les observacions que estimin adients.

- Tot seguit i amb les observacions recollides dels comuns, si escau, el govern trametrà a aquesta Assemblea el corresponent projecte de llei.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, agrair-li al Sr. Montanya les precisions que ens ha apuntat i, bé, em sembla que els terminis són raonables; així mateix, vull felicitar-lo pel treball portat a terme i espero que aquest culmini amb les dates que s'han dit.

Abans d'acabar voldria dir que nosaltres hem introduït aquesta pregunta parlant del tema de les allaus i voldria recordar al Sr. Forné que, per carta del dia 7 de març, vam coincidir que seria bo que hi hagués una compareixença del Sr. Cap de Govern -encara que el Sr. Forné

ha confirmat la seva compareixença- i esperem que tingui lloc ben aviat.

Res més, gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna intervenció més? No?...

Passem a la pregunta següent, formulada:

- Pel conseller general, Sr. Jaume Bartumeu Cassany, per escrit de data 28 de febrer de 1996.

Sr. Jaume Bartumeu, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

És una pregunta que formulem en relació amb la situació d'Andorra envers la Unió Europea. És una pregunta que després suposo que quedarà desbordada per l'actualitat i per una altra pregunta que fa un altre grup parlamentari, però ara toca aquesta i, doncs, parlarem d'aquesta.

La pregunta diu:

"El proper dia 29 de març s'obrirà a Torí (Itàlia) la conferència intergovernamental per adaptar les institucions de la Unió Europea a l'ampliació de la Comunitat i per reactivar la discussió sobre tots els dossiers europeus en curs.

Entre aquests dossiers n'hi ha dos de cabdal importància, pensem nosaltres, per al futur de l'Estat andorrà.

El primer és l'anomenada "unió econòmica i monetària" que porta cap a la moneda única europea. I el segon és la probable inscripció a l'ordre del dia de la conferència intergovernamental de Torí de l'estudi de les relacions presents i futures de la Unió Europea amb els microestats, com poden ser Liechtenstein, San Marino i Andorra, lligats amb Brussel·les per diferents acords d'unió duanera que és el cas de San Marino i Andorra, o integrats en l'espai econòmic europeu, com és el cas de Liechtenstein.

Que les institucions comunitàries procedeixin a definir una política en relació amb els microestats europeus no és cap novetat. I d'aquí ve la nostra pregunta escrita; recordaran l'informe Compasso presentat al Parlament europeu; altres intervencions que hi ha hagut i una darrera proposta de resolució presentada l'any 1993 per una diputada catalana al Parlament europeu.

En tot cas, pensa, el nostre grup parlamentari, que no ens podem despreocupar d'Europa i que, en tot cas, si ho féssim, Europa ja es preocuparà de nosaltres. I sembla que, quan escrivíem això, dissortadament ha guem estat una mica premonitoris.

La clau del futur desenvolupament econòmic d'Andorra passa per l'encarament decidit d'una política de relació estreta amb la Unió Europea.

I és per això que nosaltres formulàvem el dia 28 de febrer al govern la següent doble pregunta:

Primer. Si, davant la perspectiva de la unió econòmica i monetària europea que portarà indefugiblement a la moneda única europea, amb la consegüent desaparició del franc francès i de la pesseta espanyola, volíem saber si el govern ha fet alguna actuació adreçada a esbrinar les possibilitats i condicions que permetin a Andorra d'adoptar la moneda única europea com a substitució de la pesseta?

Segon. Si tenia el govern coneixement de la probable inscripció a l'ordre del dia de la conferència intergovernamental, que començarà a Torí el dia 29 de març de 1996, de l'anàlisi de les relacions de la Unió Europea amb els microestats europeus entre els quals es troba Andorra?

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Manuel Mas, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Manuel Mas:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, dels dos temes que vostè proposa en la seva pregunta, tot i que estan interrelacionats, els tractaments són bastant diferents.

Pel que fa al tema de la moneda estem davant d'una perspectiva bastant complexa i que, efectivament, com vostè sap millor que jo, tot i que s'han adoptat decisions sobre aquest tema, encara no està molt aclarit.

En aquest aspecte li podríem dir que a mida que s'han fet les desregularitzacions, absència de controls de canvi i acceptació de les regles del mercat, la potestat governativa sobre la moneda és molt limitada, ja que el mercat actua amb unes forces tals que molt sovint els valors de les monedes tenen molt poc a veure amb les raons tècniques -inflació, tipus d'interès i dèficit pressupostari, entre d'altres elements.

Com tothom sap, Andorra no té moneda pròpia, però, el pressupost andorrà s'elabora en pessetes; les altres

divises, especialment el franc francès circulen lliurement al país. Deixem de banda el gran debat de saber el suport jurídic d'aquesta situació davant les autoritats espanyoles -que penso que és un tema que algun dia aquesta Assemblea s'haurà de formular i haurà de mirar de resoldre.

És més evident també que el que s'utilitza amb més normalitat a Andorra és la pesseta -moneda habitual d'instrument monetari.

I davant d'aquesta situació tenim el fet inqüestionable que al primer semestre de 1998, sota la presidència del Regne Unit, s'haurà de prendre la decisió de quins seran els països que compliran els criteris de convergència tècnics i que alhora tindran la voluntat política de renunciar a la sobirania de la seva moneda.

Les dades del problema que s'està plantejant són:

La moneda única s'introduirà en principi a partir de 1999;

Les modalitats de la seva introducció encara no s'han fixat;

No se sap quins són els països on s'introduirà l'euro;

Les conseqüències concretes de la unió monetària no es poden examinar fins que no s'hagi posat en funcionament un pla detallat, ratificat pels participants, i alguns efectes només apareixeran quan s'hagi introduït l'euro d'una manera efectiva.

Com he dit, Andorra no bat moneda, però depèn de les monedes utilitzades correntment en els intercanvis.

En aquest tema -entenem nosaltres- es poden fer, per tant, quatre reflexions:

Primera. Hem de ser conscients que Andorra no podrà ni influir ni participar d'una manera directa en aquesta evolució.

Segona. Actualment, la nostra voluntat -que penso que hauria de ser compartida per tots els membres d'aquesta Assemblea- és defensar la sobirania i la independència nacional en un àmbit tan essencial com el financer.

Evidentment, política independent no és sinònim de política solidària i hem de ser conscients de la necessitat de tenir bones relacions a tres nivells: Unió Europea, França i Espanya que d'alguna manera constitueixen el centre de la nostra política exterior i que, per tant, estan íntegrament vinculats en aquesta matèria de la seva pregunta.

Hem de ser conscients, també, de la vulnerabilitat i fragilitat d'Andorra, especialment en aquests aspectes i que, per tant, d'alguna manera hem d'estar vinculats amb totes les decisions que es vagin adoptant.

Tercera. De totes les prospeccions que s'han fet fins ara, totes coincideixen que, ara per ara, i amb les perspectives que existeixen seria bastant sorprenent que els quinze estats membres compleixin les condicions dels criteris de Maastricht i, per tant, és poden formular dues hipòtesis possibles: que hi entrin tots els països o bé que alguns dels països -entre els quals hi podria haver algun país veí- no hi entrin. Aleshores, cal dir que en la segona hipòtesi Andorra es trobaria entre dos blocs i la pròpia lògica de la llei del mercat ens obligaria a practicar unes solucions pragmàtiques per poder-nos adaptar a la situació d'una manera concreta.

Quarta. Podria ser que en el futur Andorra hagués de resoldre amb algun dels seu veïns aquesta situació, especialment si els afectats són els de la moneda que s'utilitza correntment a Andorra, però hem de tenir en compte les dimensions modestes que el problema andorrà pot representar. Ara per ara, a totes les parts els convé prendre una posició de prudència i observació molt atenta.

Com a conclusió a aquesta part de la pregunta -perquè després com és lògic vindrà el desenvolupament de l'altra- hauríem de dir que:

Andorra té unes ambicions legítimes de créixer en àmbit financer, creixement que només es podrà realitzar amb harmonia amb els estats veïns i la Unió Europea.

Nosaltres entenem que el sector financer és estratègic i vital. L'eina monetària és una de les peces centrals d'aquest sector, el tema és molt important i requereix prudència i pragmatisme, fet que no vol dir immobilisme.

Si volem romandre en el si de l'economia lliberal, l'interès d'Andorra ha de ser mantenir una independència i llibertat de moviment, i semblaria prematur de prendre part en un o altre sentit en aquest gran debat europeu sobre la moneda única: el famós euro.

La complexitat i fragilitat del món financer i comercial fa que el govern pugui dir que el dia de demà pot ser tan bo per a la seva economia i per als seus interessos quedar-se fora o estar dins. Són temes que, en aquests moments, encara no estan resolts i que, en tot cas, mereixen una maduració i una reflexió molt més àmplia.

És un tema molt llarg, és un tema que, en tot cas, ara comença i que estem parlant -com he dit abans- de l'any 1998 i de l'any 1999; per tant, entenc que, en tot cas, el meu successor serà el que haurà de prendre les decisions que escaiguin sobre el tema i que tindrà el suficient criteri i trobarà la informació per prendre la bona decisió.

En aquesta fase de recollida i d'anàlisi de les dades és en la que, en aquests moments, s'està treballant per

seguir de prop tota l'evolució dels esdeveniments que vagin avançant en aquest tema.

El govern intervé en la vida econòmica quan cal, perseguint, naturalment, el desenvolupament equilibrat i el benestar general. No prendrem mai cap iniciativa que ens pugui allunyar d'aquest objectiu.

Pel que fa referència a la Conferència intergovernamental de Torí, el proper dia 29, aquesta conferència té el seu origen en el propi tractat de Maastricht, ja que en la fase final de la negociació de Maastricht queden molts temes importants per resoldre a causa de fortes discrepàncies entre els estats membres. Essencialment -segons les notícies que hem recollit i les informacions que tenim- es tractaran problemes institucionals propis de la Unió Europea i segons es declara en l'informe de la comissió, els treballs seran guiats per dos eixos principals:

Primer. Que l'actuació de la Unió Europea sigui feta de manera democràtica, comprensible i transparent;

Segon. Que la seva activitat sigui eficaç, coherent i solidària.

És una conferència per altra part que durarà diversos mesos i que ha d'aprofundir molt en la reforma institucional. Tot i que es vol mantenir el missatge que la Unió Europea no s'empassarà ni l'estat nació ni les identitats nacionals, en realitat s'endevina el xoc tradicional de dos blocs d'idees:

En el primer bloc, el grup de la idea europea amb totes les exigències d'acceleració del procés; en el segon bloc, el grup d'idees de les reticències, fruit de l'egoisme de l'estat nació.

En efecte el futur i imparable increment dels estats membres -aquesta és, com vostè sap, la gran discussió del moment, sobre el que passarà amb la Unió Europea quan hagi absorbit o tingui en la seva taula tots els membres que han demanat l'adhesió i els que es preveu que en un futur s'hi poden anar adherint, es parla, fins i tot, d'una futura Unió Europea amb 30 estats- obliga la conferència a resoldre, almenys, tres problemes:

Primer. El funcionament de les institucions amb el gran nombre d'estats;

Segon. L'abandó de la regla de la unanimitat;

Tercer. La instauració d'una flexibilitat que permeti progressar sense el fre dels estats més lents.

D'alguna manera, totes les persones amb les quals estem dialogant, inclús, fins i tot, les mateixes autoritats, essencialment, dels estats veïns -que són amb els que tenim un diàleg més constant- tenen basada la seva preocupació respecte a aquesta macrounió que en un futur podria representar, quan els països que tenen demanada l'adhesió actualment entrin i quan el plan-

tejament i la gran problemàtica dels estats antics de l'Est -per dir-ho d'alguna manera- hi puguin participar o puguin estar en aquesta Unió Europea. Per tant, això fa que s'hagin de revisar d'una manera total, fins i tot els mateixos esquemes de l'essència del funcionament i del procediment de la Unió Europea.

Institucionalment es tractarà, doncs, d'una revisió total tant a nivell del Parlament Europeu, com a nivell de Consell de Ministres com a nivell de la Comissió Europea.

S'endevina la problemàtica que creen les votacions de la majoria qualificada amb la fórmula actual existent. Aleshores potser aquí començarem a entrar una mica en el plantejament que vostè formula en la seva pregunta, perquè -clar- la Unió Europea en aquests moments es planteja, per exemple el cas de Luxemburg, que amb dos vots representa quatre vegades menys que els vots d'Espanya, crea un conflicte envers la declarada voluntat d'obertura democràtica relativa a la població, és a dir, hi ha un plantejament en aquests moments que, lògicament, està reclamant que major població implica més poder de decisió dins de la Unió Europea i, aleshores -és clar- aquesta discussió no és una discussió que tingui unes premisses que es puguin resoldre d'una manera fàcil, almenys, per als estats que avui dia componen la Unió Europea. Per altra banda, s'ha de tenir en compte la propera adhesió dels petits estats -almenys de la dimensió del tipus de Malta. Això significaria que aquest problema tingués una major dificultat quant a la seva solució. També s'ha de considerar, en la mateixa mesura, que els estats membres es troben en aquests moments en posicions molt allunyades i que tot indica que en el curs de la conferència es faran concessions mútues.

El mateix tipus de problema apareix en la comissió i en el seu sistema de funcionament, ja que si es continua mantenint el principi d'un comissari per estat membre i dos per cada gran estat, això comportaria grans dificultats.

Característica similar succeeix amb la troica de la rotació semestral. Sembla que la rotació presidencial ocasiona una gran insatisfacció en els ambients europeistes més dinàmics.

En conclusió, la part més important del treball a realitzar en aquesta conferència hauria d'afectar, essencialment, les modificacions de les institucions comunitàries, i no es preveu, ara per ara, cap impacte directe envers països tercers. Això és pel que fa a l'aspecte jurídic i institucional.

De totes maneres aprofito la seva pregunta per fer una reflexió en el sentit que en aquest gran moviment d'unificació europeu quedarien o quedaran molt pocs territoris que voluntàriament s'hagin volgut excloure

de la unificació. I, aquest, en principi, lògicament, seria el cas d'Andorra amb les perspectives i els paràmetres actuals. De totes maneres, penso que hauríem de començar a treballar conjuntament amb la hipòtesi de treball del que podria significar una possible adhesió d'Andorra quan aquesta Unió Europea estigui composta per 30 o per més estats.

De totes maneres, ara per ara, tenim el cas més emblemàtic que és el de Suïssa i permeteu-me que subratlli que està agafant una especialització en el camp del servei financer a escala mundial amb un nivell tecnològic terriblement eficaç.

Una altra cosa són els països i territoris que certs estats membres qualifiquen de paradisos fiscals en què, naturalment, la legislació comunitària no hi té aplicació. Ara per ara, la Conferència intergovernamental no té al seu calendari mesures ni regles destinades a exercir pressions per a modificar, limitar o suprimir els estatuts de privilegis dels països i territoris no membres de la Unió Europea.

Per tant, com a conclusió a aquest apartat de la seva pregunta hauríem de dir, doncs, que la Conferència intergovernamental no té inscrit en cap de les seves ordres del dia tractar o analitzar el tema de les relacions amb algun dels microestats europeus no membres de la Unió Europea.

És molt menys evident que el perfeccionament de la Unió Europea i l'assoliment de la reforma institucional afecti les relacions amb aquests estats en general i, per tant, en el nostre cas, amb Andorra en particular.

Com més forta i organitzada estigui l'entitat Unió Europea i actuï com a subjecte de dret internacional en la política exterior més determinant serà el seu pes mundial.

Pel que fa a casa nostra, aquests canvis no són inesperats ja que l'essència, fonament i base d'actuació d'aquest govern ha estat i és mantenir-se en una bona relació amb Brussel·les i això a tots els nivells i en tots els àmbits.

Aquesta política de perfeccionament permanent de relacions amb la Unió Europea és la peça essencial que el Ministeri de Relacions Exteriors ha volgut anar implicant durant els últims temps, i aquesta feina ve, naturalment, acompanyada per un esforç simètric de presència sostinguda i permanent en les relacions amb França i Espanya.

De moment això és tot, Sr Síndic.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Li agraeixo Sr. Ministre la seva documentada i fonamentada exposició. Només molt breument: penso primer que es podria deduir de la seva contesta que la nostra pregunta plantejava una cosa que voldria que quedés clar que no plantejava, és a dir, vostè ha dit que seria prematur prendre part en el debat sobre la moneda única. Nosaltres el que li preguntem al govern i ara plantejem aquí és que ens sembla que seria important -vostè ha dit que hi estan treballant, però, crec que no solament hi han d'estar treballant sinó que els ha de quedar clar que, com ja hem dit nosaltres en anteriors debats, especialment, en el d'investidura i en el d'orientació política de l'actual govern, aquest és un tema d'estat- no haver d'esperar a no prendre part i a veure si hi ha o no hi ha moneda única. Així mateix, fóra important per al país que no haguéssim de córrer després a resultes d'un tema que -com molt bé ha dit vostè- tampoc hi serem per decidir, però sí que hi serem per rebre les conseqüències. Per tant, ens afegim a la reflexió que vostè ens fa a nosaltres i ens oferim a participar-hi perquè no hauríem de trobar-nos en situacions que, almenys, no haguéssim pogut planificar i preveure com ens en podríem sortir.

També volíem que des del nostre grup quedés clar això: que hi hauríem de treballar, que s'hauria de fer des de tot l'arc parlamentari i, sobretot, que s'hauria de fer des d'ara perquè després no ens agafés el toro. En tot cas, el que no s'ha de fer es perdre mai de vista aquest tema, ja que, si no se segueix d'una manera constant, l'economia andorrana en podria partir les conseqüències.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Manuel Mas? No?...

Alguna repregunta? No?...

Passem a la pregunta següent, formulada:

- Pel conseller general, Sr. Joan Travesset Grau, per escrit de data 6 de març de 1996.

Sr. Travesset, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Joan Travesset:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Sra. Ministra d'Educació vistos els tres articles que passaré a llegir de la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà i que són: article 19 del capítol II "durant tota l'educació bàsica els centres escolars han d'oferir l'ensenyament de la religió catòlica, aquest ensenyament és d'opció voluntària per als alumnes"; article 23 del capítol II "els continguts educatius de la primera ensenyança s'organitzen en les següents àrees d'aprenentatge: ciències socials, ciència i tecnologia, matemàtiques, llengua, educació física, plàstica i música; article 34 del capítol II "l'ensenyament i l'aprenentatge de la segona ensenyança s'organitza al voltant de les àrees següents: llengües, literatura i codis de comunicació, matemàtica, ciències humanes i socials, ciències físiques i de la natura, tecnologia, educació musical i artística, educació física i esportiva."

Vistes també les inquietuds manifestades per l'Associació de Pares d'Alumnes de l'Escola Andorrana.

Vist que en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra núm. 34, any 7 de 21 de juny de 1995, figura el Decret d'avaluació del sistema educatiu andorrà, i que a la pàgina núm 750, i en el document annex 4 "Acta d'avaluació final de nivell segona ensenyança" figura un requadre en el qual l'onzena columna porta l'intitulat "Religió".

Li demanem:

Quins han estat els criteris que han portat a fer figurar la "religió" en l'acta d'avaluació final de segona ensenyança, i també quins són els requisits legals que sostenen aquesta decisió?

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sra. Ministra.

La M.I. Sra. Carme Sala:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, els requisits legals de la decisió han de ser els que marca la llei actualment. Aleshores jo voldria dir que la Llei qualificada d'educació s'aprova al setembre de 1993 i la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà al juny de 1994 i que aquesta marca les àrees d'ensenyament tal com vostè les ha llegit ara.

De tota manera, quan s'aproven aquestes lleis l'Escola Andorrana ja feia temps que funcionava i tenia uns

plans d'estudis que havia anat aprovant a mesura que s'anava posant en marxa.

El pla d'estudis de segona ensenyança es va aprovar l'any 92, i en aquell moment consta la religió a dins de les àrees d'ensenyament, precisament, dins del tronc comú.

A partir de l'aprovació d'aquestes lleis es comença a treballar amb els plans d'estudi per adequar-los a la normativa legal, és a dir, a les dues lleis, ja que ens marquen els plans d'estudis i l'educació en general.

Es comença a treballar amb el de maternal, després es continua amb el de primera ensenyança i després amb el de segona ensenyança.

El de maternal finalment corregit i adequat a la llei i amb les esmenes que s'ha vist per l'experiència que s'havien d'aportar, va ser publicat al Butlletí Oficial d'Andorra el passat dia 7 de febrer d'aquest any.

El de primera ensenyança s'està acabant de polir i està a punt de passar a impremta.

I amb el de segona ensenyança, s'hi està encara treballant.

Aleshores, en el moment de publicar el Decret d'avaluació, el dia 7 de juny de 1995 a què vostè fa referència, es van elaborar aquestes actes i realment va haver-hi un error de transcripció. És a dir, a l'acta de primera ensenyança no hi figura la religió, a l'acta d'avaluació final del de segona ensenyança tampoc i, en canvi, a l'acta d'avaluació final del nivell de segona ensenyança que és l'últim, aquí sí que hi figura; per tant, aquí està malament o a les altres està malament.

Aleshores, naturalment, si nosaltres anem a la llei i -com vostè ens ho ha llegit- en l'Acta d'avaluació final de nivell de segona ensenyança? doncs, es parla de l'ensenyament de la religió catòlica i, tal com s'ha anat practicant fins ara a l'escola, l'error està en l'acta final on figura la "religió".

A part d'això, s'està modificant encara aquest pla d'estudi. Precisament ahir es van aprovar unes modificacions referents a unes assignatures optatives. S'ha d'entrar també l'acta d'avaluació del batxillerat. Així mateix, en les diferents optatives que es van aprovar ahir i en la modificació que s'ha fet, hi figura la llista d'optatives que són obligatòries, les que són d'opció, etc., que s'han modificat perquè fins ara s'havien fet pensant només en l'ensenyament secundari. Ara ja tenim un batxillerat que ja ha començat i hem detectat que potser calia reforçar algunes optatives de cara al batxillerat. Aleshores, aquí sí que es diu que, pel que fa referència a la religió catòlica i tal com preveu la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà, continua sent optativa, de lliure elecció. Per tant, no ha de constar en l'acta.

En el moment que tinguem totes aquestes modificacions, publicarem altre cop al BOPA les modificacions de les optatives, aquesta modificació i la del batxillerat.

Res més, Sr. Síndic.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Travesset.

El M.I. Sr. Joan Travesset:

Gràcies, Sr. Síndic.

Agraeixo a la Sra. Ministra d'Educació que procedeixi a aquesta rectificació i alhora també li prego que properament pugui comparèixer davant de la comissió per acabar de polir tota la problemàtica generada per l'Associació de Pares respecte a aquest tema. És a dir, que seria interessant que properament -per no fer-ne un llarg debat ara aquí- vostè pogués comparèixer a demanda del president o dels grups a fi i efecte que es puguin polir alguns detalls que no estan massa clars i que estan succeint en aquest curs escolar en referència a aquest tema.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sra. Carme Sala? No?...

Sr. Simó Duró?

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només volia dir que va ser per unanimitat de tots els grups polítics reunits, doncs, amb la Sra. Ministra que vam demanar, molt properament, per aquesta qüestió com per d'altres compareixes davant de la comissió a nivell oficial, però vull dir que ja és un acord. És un acord -diem- pres a nivell de la Comissió Legislativa d'Educació repetides vegades per tal que hi hagi un continuu, un seguit per part de la comissió sobre aquest tema i -torno a insistir- aquesta vegada és una voluntat del tots els grups polítics.

He dit, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna altra pregunta? No?...

Doncs, passem a la pregunta següent formulada:

- Pels consellers generals, Srs. Vicenç Mateu i Vicenç Alay Ferrer, per escrit de data 18 de març de 1996.

Sr. Vicenç Mateu, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, aquesta és una pregunta que fa referència a la borsa de treball i diu així:

“En data 16 de juny de 1995, com a conseqüència d’una iniciativa provinent d’Iniciativa Democràtica Nacional, el Consell General va aprovar per unanimitat la següent resolució:

S’encomana al govern que, en el termini de sis mesos a comptar de la present, presenti al Consell General un pla d’acció que contempla la creació d’una borsa de treball i estableixi mecanismes de vinculació amb la concessió d’autoritzacions de residència i treball, adreçats a protegir el dret constitucional al treball dels treballadors, andorrans i residents, que resideixen legalment a Andorra.

Aquesta resolució fou publicada en el Butlletí del Consell General, núm. 24/1995, de data 21 de juny de 1995.

En data d’avui, un cop exhaurit el termini que estableix la resolució esmentada, constatem, no amb sorpresa -ja que, malauradament, no és aquesta la primera vegada que el govern incompleix els mandats provinents d’aquesta assemblea- i sí amb creixent preocupació i indignació, que cap pla d’accions ha estat presentat.

Davant aquesta situació, preguntem:

a) Pensa el govern complir el mandat sobirà del Consell General expressat en la resolució de data 16 de juny de 1995? En cas afirmatiu, quan presentarà el pla d’acció al Consell General?

b) Pot precisar i explicar el govern quins estudis o projectes sobre el pla d’acció esmentat ha realitzat fins a la data?

I voldria afegir abans de concloure que per nosaltres el tema de la borsa de treball -com imagino, al ser aprovat per unanimitat, puc suposar que possiblement també per altres forces polítiques- és un tema prou important i que té a veure amb el debat que a vegades s’ha anat mantenint aquí de forma intermitent i que és un debat relatiu a immigració. Estem parlant de la dependència que té Andorra de mà d’obra forana; estem parlant de perdre la identitat i de la manca d’arrelament que hi ha i de la manca de cohesió que

hi ha en la societat andorrana; estem parlant de la dificultat que hi ha per part dels joves andorrans i residents per trobar treball, i veiem que no hi ha una política decidida, ni molt ni poc, en aquest sentit.

Aleshores, després de prop de tres mesos que s’ha completat aquest termini en el qual el govern havia de presentar un pla d’acció, vist que el govern, doncs, no ho fa, nosaltres ens veiem obligats a demanar, aquest cop per procediment d’urgència, a veure què és el que ha fet el govern en relació amb aquest tema que per nosaltres és molt important.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

En primer lloc, vull precisar que per al complement de pregunta fet pel Sr. Vicenç Mateu d’alguna manera repetiré alguna de les coses que ha dit, i no és que m’en queixi, les preguntes es fan i el complement d’explicació sempre s’ha considerat lògic i ho segueixo considerant així, i no vull pas dir amb això que el Sr. Vicenç Mateu ara hagi dit coses que jo ja tenia escrites. Som aquí perquè hi ha coincidència. Efectivament, va haver-hi unanimitat en aquell encàrrec que es va fer o mandat sobirà -com diu el Sr. Vicenç Mateu- al govern per fer unes determinades coses i, per tant, respecte a aquesta unanimitat de tots els grups, el govern va tenir ben clar que era una unanimitat no solament manifestada sinó també sentida i volguda.

La qüestió és que el problema no és tan fàcil de tractar des de la teoria com des de la pràctica, des de la realitat del dia a dia, sobretot, partint de diferents paràmetres com, per exemple, el fet de la inexistència o poca existència dins de l’Administració andorrana d’un sistema d’estadística i d’un sistema d’estudis prou elaborat. Això és una mancança greu que fa molts anys que subsisteix en aquesta àrea i en algunes altres, i això dificulta el treball -i perdoni una altra vegada que li doni l’esquena, em sap greu haver de parlar així.

És clar tot el que es pugui fer de cara a la borsa de treball, ben segur, Sr. Vicenç Mateu, que afecta principalment el problema immigratori, perquè el sistema actual de quotes és deficient i ha esdevingut anacrònic. És un sistema que no té cap recolzament estadístic i té dos riscos importants: el primer és que si el nivell de quota és massa elevat no hi ha cap control a nivell de fluxos migratoris, i si el nivell de quota és insuficient

-per algun revifament de l'economia o algun sector en particular- llavors, la regulació posterior s'ha de fer per clandestins, perquè ha passat sempre així: hi ha una demanda, una pressió social i llavors una pressió econòmica, i després resulta que ens trobem que hi ha clandestins. I això no és d'ara, és de sempre.

El sistema actual es basa més aviat en consideracions de tipus laboral, contractes temporals, contractes indefinits i, en canvi, no es basa en el nivell real de qualificació de l'immigrant.

Una base de treball eficaç no és compatible amb l'actual sistema de quotes, ja que no es pot alhora establir mecanismes d'ajuda i de recerca de treball amb un sistema de quotes tan deficient.

La futura Llei d'immigració, és clar, haurà consegüentment de limitar l'accés a Andorra de mà d'obra poc qualificada -principal col·lectiu laboral afectat pels fenòmens de reestructuració de l'economia andorrana.

Aquí entrem llavors amb el problema laboral. Actualment el Reglament laboral a Andorra no aporta prou protecció -d'això n'estem convençuts- al treballador poc qualificat però arrelat a Andorra; al mateix temps, la importació de mà d'obra jove suposa un cost poc important per l'empresari, això és un fet. El Reglament laboral que s'està acabant d'elaborar -s'hi està treballant- haurà de sanejar el problema que planteja la facilitat d'intercanvi entre mà d'obra jove o no jove, però, en tot cas, no resident, i mà d'obra arrelada al país, amb tot el que això significa.

Per nosaltres la reforma del Reglament laboral és, fins i tot, prèvia a la instauració de la borsa de treball i en una o dues setmanes el comitè d'experts que hi treballa tindrà aquest Reglament laboral a la disposició del govern i, per tant, pròximament estarà a disposició d'aquesta cambra.

Llavors, la problemàtica que el Sr. Vicenç Mateu ha assenyalat en el seu complement de pregunta, la genera la contractació de treballadors sense cap mena d'autorització. I aquesta contractació, a vegades clandestina, suposa el sojorn a Andorra d'una persona sense cobertura social i amb possibles antecedents penals per falta de control; la competència totalment deslleial vers empreses que cotitzen regularment a la CASS, que són les empreses andorranes, i un greuge, també, envers els treballadors, ja que sovint potser no cobren ni el salari mínim perquè pot haver-hi abusos pel fet de la seva clandestinitat aparent. I aquesta clandestinitat, moltes vegades -s'ha de dir- per no dir que la majoria de les vegades o quasi totes, ve portada per empreses de fora. Empreses de fora que, a més a més, competeixen amb avantatge en el mercat andorrà, perquè s'estalvien una sèrie de costos. Aquests

empresaris porten a Andorra una mà d'obra puntual per a treballs curts que treu feina a la gent del país i que no té control i és difícil de controlar en cosa de dies.

Per tant, la creació de la borsa de treball pressuposa una acció més ferma de l'Administració pública envers els treballadors clandestins i això es procura fer i s'està fent amb els mitjans que es tenen.

La conclusió és que la creació de la borsa de treball és la continuació lògica de la reforma dels textos legals de gran importància com el Reglament laboral i la Llei d'immigració. Per això, el pla que presentarem al consell passarà primer per modificar el Reglament laboral en la mateixa línia -segurament, que respecte a això haurà d'haver-hi un debat en aquesta cambra i intentar arribar a definir una mateixa línia d'actuació- perquè es pugui realment protegir -tal com diu molt bé la seva pregunta- el dret constitucional del treball dels treballadors andorranos i residents que resideixen legalment a Andorra; aquesta ha d'ésser la nostra preocupació.

Quant al que pot ser un pla de borsa del treball i fent una petita exposició:

El local es pot adaptar i es pot compartir amb futurs locals necessaris, com és el cas del Registre Civil que s'haurà d'habilitar aviat -quan hagi acabat d'ésser aprovada la llei.

És necessitaran psicòlegs. No es tracta de fer una borsa de treball de cara a dir, bé, és un lloc de contractació que només intercanvia dades, perquè això no serveix gens per als treballadors i poc per als empresaris; es tracta realment de tenir la qualificació de la gent que es demana; es tracta de poder situar exactament les persones en el lloc que es mereixen; i a partir d'aquí veure si tot el sistema informàtic que s'ha de posar en marxa no serà tan complicat, sinó que serà fàcil i, per tant, tenim possibilitats de fer-ho; tenim -com em remarca molt bé la Sra. Ministra de Finances- prou assignació pressupostària per aquest treball previ: aquest any per començar a tenir-ho en marxa i, fins i tot, per començar potser a instal·lar alguna part dels locals.

Un cop es pugui posar en marxa la borsa de treball, aquesta podrà permetre una adaptació entre l'oferta i la demanda de treball per mitjà d'entrevistes personals als treballadors i als patrons per saber les qualitats i les demandes de cadascú. Finalment, correspondrà a la borsa de treball de proposar als empresaris una llista de treballadors actualitzada, però que respongui realment a les necessitats tenint en compte el mercat laboral existent i s'haurà de vetllar per l'actualització de fitxes. Tot això és molt més que una simple oficina de contractació on només hi ha un registre i la gent hi va a mirar-lo o no; nosaltres creiem que ha d'anar més enllà d'això.

Per tant, crec que una bona part d'aquestes finalitats s'assoliran així que es canviï la Llei laboral i també la Llei d'immigració, perquè també hi ha d'altres lleis que estan afectant aquests temes, com el reagrupament familiar que ja ha estat presentat i el Reglament de regulació del Servei d'Immigració que no estava contemplat enlloc i que avui dia té una regulació clara. Això són textos interns. Per això, el govern no ha pogut complir amb el mandat sobirà del Consell General i amb l'encàrrec de fer amb el temps volgut aquest pla, però jo demano que tinguin en compte aquestes explicacions perquè em semblen que són prou clares. Per altra part, abans del meu govern no hi ha hagut una inquietud tan immediata per fer-ho, pel que jo recordi, i em sembla que ho estem fent en uns terminis raonables, però -clar- no puc comprometre'm a dir quan podem acabar-ho, no vull fer-ho. Sé que estic fora del termini, no hi ha dubte, és així, però penso que hi guanyarem tots si ho fem de la manera que hem planejat, és a dir, primer, incidir en el Reglament laboral, que això es pot fer molt aviat sense haver de posar en marxa res, i a partir d'aquí sabrem quina ha de ser l'orientació de la borsa de treball amb les línies que hem marcat i que suposo que tenen el consentiment d'aquesta cambra.

És tot de moment.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, m'agrada sentir que el Sr. Cap de Govern comparteix el que és el nostre diagnòstic. Bé, fa falta posar-se a fer-ho, doncs. Nosaltres, el que es va aprovar per unanimitat -si ho lleigeix bé- no és que en sis mesos estigués creada la borsa de treball, sinó que en sis mesos es presentés un pla d'acció. I jo crec que un pla d'acció, hi havia temps suficient possiblement per fer-lo. És clar ja són consideracions sobre allò que es considera prioritari i allò que no es considera prioritari, però per nosaltres aquest tema, evidentment, és un tema prioritari. En fi, jo li diria al Sr. Cap de Govern o li demanaria que no reiterés tan sovint com nosaltres ens agafàvem les coses abans i després, perquè em sembla que la nostra actitud ha estat molt seriosa sempre i no ens agrada que ens vagin reiterant si abans fèiem una cosa i ara en fem una altra.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Una breu precisió per dir que, en ús de la previsió per aquest pla, vam incloure en el pressupost el capítol referent a la borsa de treball amb tots els treballs que s'hi detallen com: inversions reals, consum de béns corrents i serveis per una quantitat de 5 milions de pessetes, que va ser aprovada per aquest parlament, que demostra la voluntat de tirar endavant aquest pla i de tirar endavant la borsa en els terminis més breus possibles.

Res més, gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Ladislau Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, jo el que voldria, en certa forma, és repreguntar al Sr. Cap de Govern. És a partir de l'anàlisi que fem, compartit, que segurament cal tractar el tema del Reglament laboral i el tema de la Llei d'immigració per poder acabar de definir i tirar endavant el funcionament de la borsa de treball. El que passa és que a mi em sembla que això no és excusa com per haver retardat l'explicació en aquest sentit fins a un punt, doncs, bé, que ja passa bastant del termini que s'havia plantejat. Però, en tot cas, la repregunta seria la següent: té el govern ja definides les línies mestres de la política d'immigració que pensa tirar endavant? Perquè si no les té definides, d'aquí a sis mesos o d'aquí a un any ens tomara a dir que respecte a la borsa del treball no ho podem tirar endavant perquè s'ha de fer una Llei d'immigració. És per això que li formulo aquesta pregunta.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, les tenim definides i, a més a més, les anem practicant i les anem executant d'alguna manera en tots els temes col·laterals que hi toquen com, per exemple, el desenvolupament de la

modificació del Reglament laboral o la negociació dels convenis trilaterals sobre circulació de persones. Per tant, anem en la bona línia que ja es demostra caminant, és a dir, també amb la Llei de reagrupament familiar que conté una filosofia indubtable sobre immigració. A més a més, s'ha de dir que -em sembla recordar- m'ho han explicat els tècnics, que el reagrupament familiar pot arribar a constituir el 45% de la quota d'immigració pràcticament. És una cosa prou interessant com perquè la Llei de reagrupament familiar que ja està en tràmit parlamentari signifiqui que resol -ja es va dir- una bona part del problema migratori, i en aquella llei hi ha el nostre concepte. I amb això crec que puc dir que no és un concepte ni molt lliberal ni poc lliberal, em sembla que hi ha una coincidència prou gran sobre el que són els interessos del país, i aquí no hi ha etiquetes polítiques, ni foranes, ni nacionals sobre les quals no ens puguem posar d'acord aviat. Em sembla que el debat serà prou instructiu respecte a aquest tema, sobre immigració. Per circumstàncies polítiques del moment no es va arribar a concretar la Llei d'immigració tan volguda i jo crec que les circumstàncies hi són perquè aquest any pugui fer-se.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

En tot cas, constatem i reiterem el dit pel Sr. Vicenç Mateu que novament es fa palès que tots coincidim en la diagnosi, però crec que, malgrat totes les explicacions que ha donat a les preguntes del Sr. Vicenç Mateu, ens ha quedat sense respondre quan se'ns presentarà aquest pla d'accions. Crec que potser podria fer l'esforç de marcar-nos un calendari, al marge que compartim que s'ha de fer totes aquestes modificacions prèvies, segurament, al Reglament laboral i anar pensant quines han de ser les línies mestres de la Llei d'immigració, però crec que això, no és contradictori o no ha d'evitar que es pugui presentar aquest pla d'accions, el qual no va lligat amb el pressupost perquè un pla d'accions -segurament, hi ha gent suficientment qualificada a l'administració per dur-lo endavant- no suposa un increment de pressupost que vingui destinat als locals que haurien d'acollir aquesta borsa de treball i altres.

I una segona pregunta: ens agradaria que ens poguéssim contrastar algunes informacions aparegudes darrerament en els mitjans de comunicació. En els departa-

ments d'immigració del govern hi ha hagut una sèrie de reestructuracions que han suposat el canvi de direcció. Una justificació que ha aparegut en els mitjans de comunicació i que voldriem saber si és certa és que es volia destinar la persona que fins ara dirigia el Departament d'Immigració a elaborar i a dirigir aquesta borsa de treball; no sabem si això és una informació gratuïta que ha aparegut en els mitjans de comunicació però, en tot cas, en demanem confirmació.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Pel que fa al pla d'accions no sé si puc gosar ficar un termini, però el farem en el termini més immediatament possible; no crec que tardem més d'un mes a presentar aquest pla. Naturalment, aquest pla pot ser més ambiciós o menys ambiciós segons la urgència que tinguem a l'hora de presentar-lo. Abans d'un mes segur que podrem presentar un pla d'accions perquè ja l'he exposat bastant aquí i hi estan treballant els tècnics del Ministeri d'Interior.

Quant a la segona pregunta que ja no és una repregunta, sinó que és una següent pregunta que per procediment hauria de ser feta d'una altra manera, però, que, en fi, no ve d'aquí que pugui contestar-li perquè no tinc res a dir que no es pugui dir en referència a aquests temes. Sí que hi ha una reestructuració i sí que s'ha demanat a una persona que s'ocupi, per la seva experiència en el sector, de coordinar en tot el que es pugui aquest futur pla d'acció i el futur de la borsa de treball en la forma que el govern decideixi més endavant. De totes maneres, es tracta d'una pregunta feta sobre la marxa, li podria donar més detalls, però em sembla que tampoc hem de generalitzar sobre això. Joestic encantat de contestar davant de vostès, però amb una mica més de temps per poder donar explicacions més concretes. Del que diu vostè, és veritat el que ha llegit o això de què s'ha assabentat, és així; sí és veritat que hi ha una reestructuració en alguns temes i intentem comptar amb les persones qualificades per ocupar cada lloc en la millor manera que creiem possible.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem a la pregunta següent, presentada:

- Pel conseller general, Sr. Ladislau Baró Solà, per escrit de data 18 de març de 1996.

Sr. Francesc Rodríguez, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies, Sr. Síndic.

Abans de res vull manifestar -i ho dic sincerament- que el nostre grup parlamentari hauria preferit no haver de formular aquesta pregunta, com també hauria preferit no haver-ne de presentar cap de les que ha formulat fins ara. Però, torno a repetir, especialment, aquesta.

Hem dit més d'una vegada en aquesta sala i no hem estat els únics a dir-ho, fins i tot avui s'ha recordat, que si en alguna cosa hi hauria d'haver una postura més o menys unànime i una acció concertada entre el Consell General i el govern és en política exterior.

Avui -repeteixo- esperem que les meves paraules no caiguin una vegada més en un sac sense fons.

I també els dic, senyores i senyors del govern, que si la col.laboració del Grup Parlamentari de l'Agrupament Nacional Democràtic els pot ser útil per resoldre qualsevol contratemps, si apareix un escull inoportú en el camí planer del qui dia passa any empeny, ja la tenen assegurada des d'ara, només cal -això sí- que n'estiguem assabentats.

Creiem que la nostra postura vol ser i és positiva, però una vegada més l'alegria amb què el govern tracta alguns afers ens continua deixant esmaperduts.

És una evidència que la mesura que ha pres la Unió Europea havia d'arribar en un moment o altre. El que nosaltres pensàvem és que el govern realitzaria les actuacions necessàries perquè arribés al més tard possible i sobretot que no ho fes de manera sobtada.

El sector comercial pateix cada dia més les conseqüències negatives d'un mercat cada cop més protegit i alhora mundialitzat. Si no li donem l'oportunitat de poder reconvertir-se adequadament estem abocats a patir greus problemes econòmics i socials i el que constatem és que el govern no tan sols no suggereix possibilitats de reconversió, sinó que no fa res per evitar trencaments sobtats com el d'avui per a un sector específic.

En fi, per tal de poder-ne saber una mica més, si algú del govern disposa d'aquesta informació, i sempre que a criteri del govern el fet de compartir amb el Consell General i amb els ciutadans quines han estat les seves actuacions no signifiqui la revelació d'un secret d'estat, els demano:

Quines han estat -repeteixo, quines han estat- les mesures preses pel govern per tal d'evitar, retardar o prevenir l'eliminació de les restitucions comunitàries sobre els formatges?

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

En primer lloc, voldria dir que la llarga exposició de la pregunta -que era telegràfica fins ahir- incideix en d'altres temes, per exemple, en el tema que el Grup Parlamentari de l'AND es proposa acompanyar-nos en el planer camí del dia a dia; jo li asseguro que de planer no ho és gens. No li envejo la cadira i no crec que ell m'envegi la meua tampoc. De planer no ho és però és un treball que s'ha de fer, el del dia a dia o el del mes a mes o el de l'any a l'any i el fem.

El que passa és que -és clar- tot això està molt bé dir-ho, però dir que no s'està fent res sobre la reestructuració de l'economia andorrana, això és fals. El govern hi està treballant -jo no sé si s'hi havia treballat abans i no vull tornar a parlar d'abans, però crec que perquè no ho hagi de fer, en canvi, s'ha de dir que sí que s'hi està treballant. Es va fer el pla d'accions i es va fer el pla estratègic; prèviament i a partir d'aquí és va començar a desenvolupar. Hi ha un comitè de treball que està treballant, està avançant molt en l'elaboració de la reforma de les lleis de societats seguint les directives del pla estratègic i del pla d'accions i això arribarà molt aviat al seu resultat. Ara dir que no estem fent res és fals.

A partir d'aquí li passo la paraula -si em permet, Sr. Síndic- al Sr. Ministre de Relacions Exteriors.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Mas, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Manuel Mas:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, no voldria ser repetitiu però penso que és absolutament gratuïta l'afirmació que s'acaba de fer respecte que el govern no ha fet res o que no fa res.

D'entrada, quan el govern al desembre de 1994 va entrar en funcions, va manifestar que un dels seus objectius prioritaris en política exterior era la Unió

Europea. I amb això no feia res més que complir la seva obligació, que complir amb les necessitats del país i amb les inquietuds que havien manifestat els ciutadans del país, però, a més a més, no feia altra cosa que omplir un buit greu que existia. Al mes de gener vam començar a fer les primeres gestions, i una de les primeres mesures que es va portar a terme va ser nomenar un ambaixador que s'ha ocupat no solament del tema del formatge -perquè aquest no és un tema exclusiu i únic, i avui aquí n'hem parlat d'altres. El tema de la Unió Europea -com vostè sap perfectament i, segurament, millor que jo pel que acaba de dir- és molt complex i molt complicat i no hi ha només un tema a seguir. Per tant, penso que el fet de nomenar un ambaixador, d'intentar dinamitzar les relacions d'Andorra-Unió Europea ja és un pas important i, per tant, no se'ns pot acusar de cap manera i almenys per la part que a mi em pertoca, no puc acceptar-ho això que no s'hagi fet res.

A partir d'aquí, a part d'establir el pont directe amb un contacte constant i continuat amb la Unió Europea i amb Brussel·les, es van establir també els deguts camins simètrics i harmònics amb París i amb Madrid, amb França i Espanya, amb Espanya i França perquè lògicament qualsevol contacte, qualsevol relació, qualsevol tema que Andorra vulgui fer amb Brussel·les, per raons òbvies i pràctiques, passa en gran mesura per dos estats veïns que, a més a més, són dos estats membres de la Unió Europea.

A partir d'aquesta qüestió s'ha fet un seguiment dels temes en general, i lamento d'una manera total que ara es vulgui utilitzar políticament el resultat d'unes decisions que estaven preses fa temps, com si aquesta qüestió de l'eliminació de la restitució sigui, exclusivament, culpa del govern, quan no és així.

Com vostè sap millor que jo, per la manera en què ha parlat, l'anul·lació de les restitucions als formatges no és una cosa que vingui d'avui, ni d'ahir, ni de la setmana passada, sinó que és una cosa que ve de lluny i que és un tema que la Unió Europea va aplicant. Com vostè pot comprendre, encara que no s'ho cregui, nosaltres ens hem preocupat del tema i n'hem fet un seguiment, no solament amb Brussel·les sinó també amb París i amb Madrid; hem anat fent les accions que eren oportunes per estar al corrent de la situació.

És molt fàcil avui dia dir que hi ha hagut aquesta anul·lació d'una manera dràstica per culpa d'una inacció del govern quan no és així.

Jo li podria explicar a vostè -vostè, segurament, no s'ho creurà, però, és així, tot i que no tenim constàncies escrites- que el dia 5 de març, és a dir, nou dies abans de que es produís aquesta lamentable decisió, el go-

vern a través de la seva ambaixada -jo haig d'elogiar, la tasca que s'està duent a terme a Brussel·les mateix- doncs, el dia 5 de març, a la direcció general número 6, que com vostè sabrà és la que correspon a agricultura, se'ns va manifestar que pel que feia al tema de les restitucions no es produiria cap decisió immediata i que, en tot cas, hi havia una reunió d'un comitè que se'n diu Comitè de reflexió, però que era per això, per reflexionar però no per prendre decisions.

La sorpresa -i li puc assegurar que nosaltres hem estat els primers tant o més que vostè- ha estat quan el dia 14 de març se'ns fa l'obsequi de la diada de la Constitució suprimint la restitució del formatge que ve a Andorra.

Aleshores, és clar, jo penso i torno a insistir i no voldria tampoc faltar al respecte ni molt menys, però, penso que és molt gratuït i molt fàcil dir que això s'ha produït perquè el govern no s'ha ocupat del tema.

Caldria saber d'on neix aquesta decisió. I aquesta decisió, lamentablement, neix d'on menys ens podríem haver esperat, perquè hi ha un acord de set països que fan que aquest Comitè de reflexió adopti aquest acord, que, òbviament, com vostè ha dit, i amb això sí que hi estic totalment d'acord, perjudica d'una manera important i d'una manera decisiva l'economia andorrana i que lògicament ningú pot esperar i ningú pot desitjar. És produït, insisteixo aquesta decisió per un acord de set països, amb quatre abstencions i només hi ha tres països que voten en contra que són els països que d'alguna manera estan més afectats directament per aquesta decisió que són: Espanya, Suècia i Itàlia. És important remarcar -i penso que vostè això ho ha obviat en la seva pregunta- que aquesta decisió es produeix amb una aquiescència del sector productor del formatge. És a dir, que un sector que hauria d'estar interessat i hauria d'estar implicat a vendre a Andorra perquè d'alguna manera han d'entendre que aquests interessos haurien d'ésser conjunts, doncs, si més no, no posa cap obstacle, no posa cap inconvenient i deixa que això es produeixi. Per altra banda, a països que hi poden estar implicats com podrien ser els Estats Units, els fan una anul·lació de restitucions amb altres productes, però, lògicament, respecte al formatge no els la fan.

Malgrat el que s'ha dit aquí -que tot i la nostra posició, tot i les accions que es poguessin fer, tot i les previsions que es poguessin adoptar- la decisió d'aquest Comitè de reflexió és una decisió correcta. És una decisió que ha estat adoptada d'acord amb el procediment de funcionament de la Unió Europea, dels membres de la Unió Europea; Andorra no és membre de la Unió Europea i, per tant, totes les accions que es puguin anar fent són tangencials o, en tot cas, són -com deia abans- a través d'Espanya i de França. Per tant, a partir d'aquest moment ja no ens queda res més que fer una

protesta com ja s'ha fet i fer una demanda perquè aquesta decisió es revisi.

Aleshores, és clar, el problema que tenim avui dia ja no és tant el tema del formatge -que, evidentment, és un tema important i és un tema que hem de mirar de solucionar- sinó que és que hi ha d'altres productes que també són objecte de restitucions. Aleshores, és clar, també, se'ns podrà acusar d'aquí a quatre dies si és que aquestes restitucions són eliminades que tampoc hem fet res. Jo li puc assegurar, Sr. Rodríguez, que nosaltres hem fet totes les gestions possibles pel que fa referència al tema i se'ns ha assegurat formalment que sobre els altres productes que són objecte de restitucions a curt termini no hi haurà cap decisió. Però, òbviament, ni nosaltres ni vostès com és molt lògic ens ho podem creure i, per tant, això vol dir que d'alguna manera hem de reforçar tota aquesta situació.

Jo entenc que, més que continuar tirant sempre pedres a la teulada i d'anar fent reflexions que, en tot cas, no són positives o, en tot cas, no resolen o no resoldrien el tema que tenim damunt de la taula, s'han de fer dos tipus de reflexions:

Per un cantó, que estem davant d'una situació que és que a les grans marques mundials o internacionals fins ara els anava bé vendre a Andorra, perquè això significava vendre producte, vendre formatges o el que fos i, a més a més, els significava obrir mercats, expressament cap al sud, i que avui dia, per les qüestions que siguin, doncs, això ja no els convé i, per tant, el tema d'Andorra ja és un tema que a nivell comercial, almenys, a aquestes empreses ja no els interessa. bviament, aquí penso que s'ha de fer un esforç per dir que això no s'ha de produir i que Andorra no és un mercat que es pugui utilitzar a la seva conveniència sinó que, en tot cas, s'ha d'utilitzar a la conveniència nostra.

Per altra part, hi ha també la reflexió que hem de fer tots plegats perquè -ara d'alguna manera hem rebut una bastonada forta, si no som a temps de solucionar-ho, cosa que, per altra banda, li puc avançar que és molt difícil- ens comencem aquí a plantejar quina ha de ser l'estructura de la representació exterior d'Andorra i quin n'ha de ser el cost.

Fins ara a tots ens anava bé que tinguéssim ambaixadors que, més o menys, s'hi poguïn dedicar a temps perdut, perquè fan d'altres funcions i encara gràcies que fan la feina. Fins ara, a tots ens anava bé de dir: és que tots volem col.laborar, és que tots volem participar-hi, però, tots anàvem deixant fent i, per tant, doncs, ens hem hagut de trobar davant d'aquesta -pensodramàtica situació. Jo li puc avançar -i li agraeixo com és lògic el seu oferiment- que aquesta setmana dins de les diverses accions que ha dut a terme el govern, hem

tingut una entrevista amb el president de la Comissió Legislativa d'Exteriors, com també amb d'altres presidents d'altres comissions i, d'alguna manera, ha quedat clar, lògicament, que aquest és un tema d'estat i que aquí ens hi hem de posar tots i que volem que ens hi posem tots. També li puc dir que a nosaltres no ens dol cap tipus de qüestió, perquè si això ho podem resoldre d'una manera conjunta, millor; no ens ho volem quedar nosaltres, no ens volem atorgar cap medalla, aquí estan en joc qüestions molt importants d'Andorra i penso que, lògicament, obligació en tenim de participar-hi tots. Per part meua -i insisteixo que li agraeixo molt la seva col.laboració- he demanat a la Comissió Legislativa d'Exteriors -que penso que en aquest cas és la que d'alguna manera ha d'establir una coordinació i una col.laboració total i absoluta, si aquesta es pot produir com penso que sí- la seva col.laboració.

Per altra part -no li ho puc assegurar- em sembla que el Sr. Ministre d'Economia es va reunir ahir amb el president de la Comissió Legislativa d'Economia i, per tant, aquest tema ja ha estat damunt de la taula.

Per tant, jo agrairia que ens deixéssim estar de baralles que no porten enlloc i que, en tot cas, solament faran que separar-nos i que hem d'anar de cara al futur i caminar positivament.

Què hem de fer? ja li he explicat el que s'ha fet. Penso que ha estat positiu, perquè, si més no, s'han fet coses i, per tant, això ja és positiu. Però hem d'anar caminant endavant. Què hem de fer? Hem d'intentar resoldre aquesta qüestió que tenim avui dia i mirar si aquesta decisió que ha pres aquest Comitè de reflexió es pot modificar. Haig d'avançar que, pels comentaris que hem fet i per les gestions que hem dut a terme, és molt difícil. Jo no voldria dir que és impossible -perquè d'impossible en aquest món no hi ha res- però, penso que si es fan les coses com s'han de fer ho podem aconseguir.

Penso, per altra banda, que aquesta simetria i aquesta harmonia de què jo li parlava abans amb París i amb Madrid s'ha de reforçar perquè d'alguna manera aquí hi ha hagut algun element que ha ballat o que no ha seguit aquesta simetria i aquesta harmonia.

Penso que hem de col.laborar conjuntament -com torno a insistir, ja n'hem parlat amb el president de la Comissió Legislativa d'Exteriors.

Penso que hem de reflexionar de cara al futur sobre quina ha de ser la presència exterior d'Andorra, almenys, a tres llocs: Madrid, París i Brussel·les. I, per tant, penso que ens hem de plantejar quin ha de ser el seu cost -que avui dia, com tots vostès saben està molt limitat des d'un punt de vista pressupostari.

I no hem d'oblidar d'altres aspectes en els quals el govern ja està treballant i que, d'alguna manera, amb la Comissió Legislativa d'Exteriors ja n'he començat a parlar. Però això haurà de formar part d'una reflexió d'aquesta assemblea en el moment en què es presenti; hem de començar a pensar quina ha de ser la presència d'Andorra a l'OMC perquè, doncs, d'aquesta manera, es podran vigilar els interessos econòmics d'Andorra i es podran seguir totes aquestes qüestions.

De moment és tot, Sr. Síndic.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Francesc Rodríguez, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, pels aclariments, en primer lloc, dir-li al Sr. Ministre que no dubto de la seva paraula, que mai n'he dubtat i, de moment, no m'ha donat cap motiu perquè en pugui dubtar. En segon lloc, agrair-li els aclariments que m'ha donat. Veig que sí que s'han fet coses, no em pensava que se n'haguessin fet tantes perquè no ho sabia i dins del text ho he dit. Si n'estiguéssim assabentats, a vegades, de les coses, potser podríem reaccionar d'una altra manera.

No he dit que fos per culpa del govern que s'hagi produït la decisió de referència. No ho he dit en cap moment i, si fos així, és que no m'ho creuria que fos per culpa del govern, perquè cap govern pot anar en contra de si mateix; això està clar; per tant, no ho he dit i no ho diré.

I tampoc he dit que no han fet res. He dit que no han suggerit possibilitats concretes de reconversió -d'això en podríem discutir molta estona i, per tant, no hi continuaré.

El que sí que dic és que de vegades cal avançar-se als esdeveniments. Vostè m'ha dit que el mateix dia 5 de març van tenir la reunió a Brussel·les i que els van assegurar que no passaria res. Bé, jo l'he de creure, és evident que si m'ho diu és veritat i, per tant, davant d'això també he de creure que la seva actitud fos més tranquil·la de la que no hauria estat -suposo- si haguessin sabut el que ens esperava el dia 14 de març.

Per acabar, li vull dir que he fet una proposta de col·laboració al govern. La continuo mantenint en nom del meu grup parlamentari: que pensin que si ens la demanen, en aquest cas i en d'altres, en qüestions d'estat, en qüestions de detall interiors no perquè en aquest cas és

millor que governéssim nosaltres i no valdria la pena, però en qüestions d'estat sí, i la nostra col·laboració serà sincera i lleial, això ho poden tenir assegurat.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Mas.

El M.I. Sr. Manuel Mas:

Gràcies, Sr. Síndic.

Per aclariment -com que la pregunta no la tenia escrita- és possible que el Sr. Rodríguez no ho hagi dit, jo ho havia entès així, aleshores, retiro les indicacions que he fet sobre això.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Ladislau Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Una repregunta al govern per mirar de completar una mica la reflexió global que estem fent sobre aquest tema. La repregunta seria: No pensa el govern que no n'hi ha prou a fer els importants esforços que s'han fet, que s'estan fent i que es poden continuar fent per mirar de preservar la importantíssima competitivitat comercial d'Andorra; que cal mirar de fer tots els esforços que es pugui, però, no pensa el govern que no n'hi ha prou amb això i que caldria també posar una mica més l'èmfasi en el tema de mirar d'aprofundir o de trobar noves possibilitats de creixement o de reconversió econòmica del nostre país i dialogant-ho també, no només aquí dins amb els diferents sectors d'aquí, sinó també amb l'exterior, amb els estats veïns o amb la Unió Europea? Pensem que -i segurament potser és en aquest segon àmbit en el que no s'ha fet tant- és un àmbit tan important com el primer.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Naturalment, que estic d'acord amb el que vostè diu, Sr. Baró. El que s'ha de fer, a més a més, en aquest aspecte és la reconversió -que fa molts anys que se'n parla. Andorra segueix sent en alguna part un quasi monocultiu. Afortunadament, ja no ho és tant com abans; afortunadament l'oferta lúdica, l'oferta esportiva, l'oferta de tota mena ha complementat molt l'oferta comercial. L'oferta comercial seguirà sent fonamental a Andorra; seguirà sent potser la més important de totes, com a complement o com a principal motor de l'economia andorrana, i no té per què no ser així. Per sort el consumidor no deixa de ser un consumidor en qualsevol cas. Vaig dir en una conferència de premsa fa dos dies que s'ha de veure quina serà l'evolució dels gustos de les persones també. Quan una persona ha adquirit -o un grup important de persones han adquirit- uns certs hàbits de consum, naturalment que es busca el preu més econòmic, però de preu més econòmic que el d'Andorra no n'hi haurà cap a Europa. Ja no n'hi ha cap en aquest moment. Això no vol dir que Andorra pugui confiar-se que igualant preus continuem venent igual. El que s'ha de procurar és ser sempre una oferta diferenciada. Ja ho és des del punt de vista de quantitat: a Andorra hi ha una varietat total en tots els aspectes -com en aquest que ens ocupa-, i això és un factor atractiu del país, al marge dels preus; és a dir, hi ha tota una part important de serveis que el país pot oferir i que vostè sap que hi estem treballant.

D'altra banda, m'agradaria recalcar una incidència curiosa respecte al tema del formatge i és que clarament els interessos dels grans grups de fabricants de format-

ge no són els mateixos que els interessos dels grups petits. Aquesta mesura perjudicarà més -si es manté, i amb això ens basarem també per defensar-la- als petits fabricants de formatges espanyols i francesos que tenien a Andorra, en alguns casos, el 50% de llur venda. Si aquests no ens ajuden, no ens ajudarà ningú, i aquests segur que ens ajudaran també per fer valdre la seva veu, ja que Europa no pot ser només l'Europa dels grans monopolis, sinó l'Europa de tots. I això també s'ha de dir, perquè -és clar- els grans fabricants, què passa? Alguns ja tenen fàbriques, al Marroc, de formatge de les mateixes marques que avui dia venen fabricats a França o a Espanya. Això vol dir que ells ja tenen una part dels problemes resolts, però els petits fabricants no -i això és una col.laboració que podem aconseguir. A més a més, tenim i disposem de la col.laboració immediata i intensa de tots els importadors andorrans que ens han donat aquestes explicacions, també. Per tant, hem de treballar tots junts en aquest tema i, naturalment, acceptem -com ja vam fer amb el president de la Comissió Legislativa d'Exteriors- la col.laboració que hem d'aportar tots en aquest tema, ja que és un tema d'estat.

Res més.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

S'aixeca la sessió.

(Són les 19h55)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: tel. 821234